Institutionen för ekonomi och IT

Avdelningen för företagsekonomi

15 hp Kandidatuppsats i företagsekonomi Inriktning redovisning

AI:s påverkan på redovisningsekonomers yrkesroll

EXC517

Vårterminen 2025

Författare: Bajram Ajra

Författare: Aldin Mahmutovic

Handledare: Eva Johansson

Examinator: Stefan Hellman

Sammanfattning

Författare: Bajram Ajra och Aldin Mahmutovic
Kurs: EXC517, examensarbete i företagsekonomi, kandidatexamen, inriktning redovisning, 15hp
Termin: Vårtermin 2025
Handledare: Eva Johansson
Examinatior: Stefan Hellman

Titel: AI:s påverkan på redovisningsekonomers yrkesroll. En studie angående hur AI har påverkat redovisningsekonomers arbetsuppgifter och roll

Artificiell intelligens (AI) är ett teknologiskt verktyg som påverkar många yrken, däribland redovisning. I denna uppsats undersöks hur redovisningsekonomers yrkesroll förändras till följd av AI:s ökade användning, med särskilt fokus på hur AI påverkar arbetsuppgifter, kompetenskrav och uppfattningen om framtiden inom yrket. Studien bygger på kvalitativa, semistrukturerade intervjuer med fyra redovisningsekonomer i olika åldrar och med varierande erfarenhet, vilket ger en bred bild av hur tekniken upplevs i praktiken. Resultatet visar att AI främst används som ett stöd för att effektivisera repetitiva och administrativa arbetsmoment, såsom datainmatning och avstämningar. Respondenterna upplever att detta frigör tid till mer kvalificerade och värdeskapande uppgifter som analys, rådgivning och kundkontakt. Det framkommer dock skillnader i hur väl anpassade redovisningsekonomer är till tekniken, där de yngre ekonomerna i arbetet är mer teknikvana, medan de äldre ekonomerna uttrycker större behov av stöd och utbildning. Samtliga respondenter ser AI som ett komplement snarare än ett hot, men understryker vikten av att bevara det professionella omdömet och den mänskliga rollen i beslutsfattande. Studien visar att redovisningsekonomens yrkesroll är i förändring – från administrativ till mer strategisk – och att nya krav ställs på teknisk förståelse, affärsmässighet och kommunikation. Vidare framgår att anpassningsförmåga och organisatoriskt stöd är centrala faktorer för en lyckad AI-integrering. Studien bidrar med en fördjupad förståelse för hur AI påverkar yrkesrollen ur ett praktiskt perspektiv, och lyfter behovet av kontinuerlig kompetensutveckling samt ökad dialog mellan generationer för att hantera förändringen effektivt och etiskt.

Nyckelord: Artificiell intelligens (AI), Redovisningsekonom, Yrkesrolls förändring, Kompetensutveckling, Generationsskillnader, Strategisk redovisning.

Abstract

Title: The Impact of AI on the Role of Accountants. A Study on How AI Has Affected the Tasks and Role of Accountants.

Artificial intelligence (AI) is a technological tool that affects many professions, including accounting. This thesis investigates how the role of accountants is changing due to the increased use of AI, with a particular focus on how AI affects work tasks, competency requirements, and perceptions of the profession's future. The study is based on qualitative, semi-structured interviews with four accountants of different ages and with varying experience, providing a broad picture of how the technology is perceived in practice. The results show that AI is primarily used as a support tool to streamline repetitive and administrative tasks, such as data entry and reconciliations. Respondents feel that this frees up time for more qualified and value-creating tasks such as analysis, advisory services, and customer interaction. However, differences emerge in how well accountants are adapted to the technology, younger accountants are generally more tech-savvy, while older ones express a greater need for support and training. All respondents view AI as a complement rather than a threat but emphasize the importance of maintaining professional judgment and the human role in decision-making. The study shows that the role of the accountant is changing, from administrative to more strategic and that new demands are being placed on technical understanding, business acumen, and communication. Furthermore, it appears that adaptability and organizational support are central factors for successful AI integration. The study contributes to a deeper understanding of how AI affects the professional role from a practical perspective and highlights the need for continuous competence development and increased intergenerational dialogue to manage the change effectively and ethically.

Keywords: Artificial Intelligence (AI), Accountant, Role Transformation, Competence Development, Generational Differences, Strategic Accounting

Innehållsförteckning

1 Inledning **1**

1.1 Bakgrund *1*
1.2 Problemdiskussion 3
1.3 Syfte och forskningsfrågor 3
1.4 Forskningsfrågor 4

2. Teoretisk referensram *5*
2.1 Artificiell intelligens i redovisning idag 5
2.1.1 Repetitiva arbetsuppgifter 6
2.1.2 Komplexa arbetsuppgifter 7
2.2 Yrkesrollens förändring i takt med AI-utveckling 8
2.3 Anpassningsförmåga kring AI 10
2.4 Generationspåverkan 10
2.5 Analysmodell 12

3. Metod *14*
3.1 Forskningsstrategi och ansats 14
3.2 Datainsamlingsmetod 14
3.3 Urval och avgränsningar 15
3.4 Analysmetod 16
3.5 Forskningskvalitet 17
3.6 Källkritik 18
3.7 Etiska överväganden 18

4. Empiri *20*
4.1 Repetitiva arbetsuppgifter 20
4.2 Komplexa arbetsuppgifter 21
4.3 Yrkesrollens förändring 22
4.4 Anpassningsförmåga 23
4.5 Generationspåverkan 24

5. Analys *26*
5.1 Artificiell intelligens i redovisning idag 26
5.2 Repetitiva arbetsuppgifter 26
5.3 Komplexa arbetsuppgifter 27
5.4 Yrkesrollens förändring 28
5.5 Anpassningsförmåga kring AI 29
5.6 Generationspåverkan 31
5.7 Sammanfattande analys 32

6. Slutsats *34*
6.1 Studiens slutsats 34
6.2 Studiens begränsningar 35
6.3 Förslag till vidare arbete 36

Referenslista **37**

Bilagor ..... *I*
Bilaga 1. Litteraturinsamling I
Bilaga 2. Intervjuguide II

Bilaga 3 individuellt bidrag ..... *V*

1 Inledning

I detta avsnitt ges en övergripande bild av hur artificiell intelligens påverkar redovisningsyrket. Bakgrunden belyser hur tekniken förändrar arbetsuppgifter, yrkesrollen och kompetenskrav, samt vilka möjligheter och utmaningar automatiseringen medför för framtidens redovisningsekonomer.

1.1 Bakgrund

Redovisningsbranschen har genomgått och fortsätter att genomgå ett teknologiskt paradigmskifte, där artificiell intelligens (AI) inte enbart kompletterar befintliga system, utan omformar hela yrkesrollen. Till skillnad från tidigare digitaliseringsvågor, där effektivisering av manuella rutiner stod i centrum, präglas AI-revolutionen av dess kapacitet att efterlikna och i vissa fall överträffa mänskligt beslutsfattande, analytisk förmåga och mönsterigenkänning (Kaplan & Haenlein, 2018).

AI avser utvecklingen av system som kan utföra uppgifter vilket traditionellt kräver mänsklig intelligens, såsom att uppfatta omgivningen, fatta beslut och agera målinriktat (Shabbir & Anwer, 2015). Genom tekniker som maskininlärning och djupinlärning möjliggörs resonemang och handlande utan konstant mänsklig inblandning. AI definieras som konstruktionen av intelligenta agenter som agerar för att maximera sannolikheten att uppnå sina mål (Russell & Norvig, 2010). Dobrev (2005) beskriver AI som system som kan tolka information, anpassa sig till förändrade förhållanden och generera output av jämförbar kvalitet med mänskliga prestationer. Bokföringssystem med inbyggd AI kan redan idag föreslå konton, tolka fakturor och leverera realtidsanalyser, vilket radikalt reducerar behovet av manuellt arbete (Ajayi-Nifise m.fl 2024).

Redovisningsekonomens roll har blivit allt mer betydelsefull i takt med den teknologiska utvecklingen inom ekonomistyrning och beslutsfattande. Rollen omfattar inte bara operativa uppgifter som bokföring och rapportering, utan även strategisk analys och rådgivning. Enligt (Rautiainen m.fl. 2024) krävs det i dagens redovisningsmiljö att ekonomer utvecklar bredare kompetenser som inkluderar både teknisk förståelse och förmåga till kritiskt tänkande. Deras studie visar att användningen av ny teknik, särskilt AI-baserade system, förändrar hur redovisningsinformation genereras, tolkas och kommuniceras.

Vidare pekar författarna på att redovisningsekonomer inte längre enbart fungerar som administratörer av finansiell information, utan snarare som aktiva deltagare i organisationsutveckling. Detta innebär ett skifte i yrkesrollen mot ökad proaktivitet, där ekonomens bidrag till strategi, innovation och förändringsledning blir allt viktigare (Rautiainen m.fl 2024). Rollen kräver därför både en förståelse för verksamhetens helhet och en förmåga att anpassa sig till snabbt föränderliga förutsättningar.

Flera branschrapporter visar att upp till 89 procent av redovisningsekonomers arbetsuppgifter förväntas kunna automatiseras inom de närmaste två decennierna (Skough, 2016). Det som tidigare tog timmar att utföra kan idag göras på minuter med högre noggrannhet. Teknikens möjligheter att hantera och bearbeta data på ett självständigt sätt förändrar förutsättningarna för yrkesutövningen inom redovisning (Chukwudi m.fl, 2018).

Parallellt med denna tekniska utveckling sker en förändring i de kompetenser som efterfrågas. Tidigare låg fokus huvudsakligen på hantering av siffror, medan dagens och framtidens redovisningsekonomer i högre grad förväntas kunna tolka och kommunicera ekonomisk information i ett affärssammanhang (Skough, 2016; Sjöström, 2015). Byråer utvecklar i ökande omfattning sina tjänsteerbjudanden med fokus på rådgivning, affärssystem och kommunikation.

På en övergripande nivå är AI inte bara ett verktyg, utan en strategisk resurs. (McKeown och Durkin 2017) argumenterar för att digital transformation endast ger verkligt värde om den åtföljs av förändringar i organisationskultur och affärsmodell. I det sammanhanget blir redovisningsekonomens roll dubbel: dels som teknikanvändare, dels som förändringsagent. Detta återspeglas också i (Christensens 1992) teori om teknologins S-kurva, där AI inom redovisning befinner sig i ett skede av accelererande påverkan ännu inte helt dominerande, men tillräckligt mogen för att kräva aktiv anpassning från yrkeskåren.

Arbetsmarknaden förändras i takt med den tekniska utvecklingen. Flera källor visar att AI-system kan ta över många arbetsuppgifter, särskilt sådana som är rutinmässiga, samtidigt som nya yrkesroller växer fram inom områden som teknik, kommunikation och dataanalys (SSF, 2014; Norén, 2024). Inom redovisningsyrket innebär detta att vissa uppgifter kan automatiseras, medan andra kräver mer avancerade kunskaper. Forskning lyfter också fram betydelsen av frågor som dataskydd, juridiskt ansvar och behovet av att ständigt utveckla sin kompetens vid användning av AI (Chukwudi m.fl., 2018). Yrkesrollen förändras alltså, där redovisningsekonomen i högre grad behöver kombinera ekonomisk kunskap med tekniska färdigheter för att kunna arbeta effektivt tillsammans med nya digitala verktyg.

1.2 Problemdiskussion

Till skillnad från tidigare digitaliseringsvågor innebär AI inte endast automatisering av rutinuppgifter, utan en mer djupgående förändring där system kan analysera, tolka och fatta beslut baserat på finansiell information i realtid (Odoh m.fl, 2018). Detta reser frågan om hur redovisningsekonomens traditionella yrkesroll påverkas och i vilken utsträckning den behöver omdefinieras för att förbli relevant.

Forskningen är delad kring AI:s påverkan. Å ena sidan betonas teknikens fördelar såsom ökad noggrannhet, snabbare informationshantering och kostnadseffektivitet (Dongre m.fl, 2024; Lee & Tajudeen, 2020). Dessa vinster innebär dock samtidigt att företag alltmer ifrågasätter behovet av mänskliga resurser för många traditionella redovisningsfunktioner (Skough, 2016; Raisch & Krakowski, 2021). (Rawashdeh 2023) pekar på att vissa arbetsuppgifter kan försvinna helt, vilket aktualiserar behovet för redovisningsekonomer att utveckla nya kompetenser och roller.

Å andra sidan framhäver forskare att AI snarare fungerar som ett komplement till mänskliga förmågor, där yrkesrollen utvecklas mot en mer rådgivande och analytisk funktion (Raisch & Krakowski, 2021). Redovisningsekonomer förväntas i ökande grad tolka systemens output, ge strategiska rekommendationer och bidra till beslutsfattande (Ajayi-Nifise m.fl., 2024). Denna transformation ställer nya krav på teknisk förståelse och affärsanalytiska färdigheter vilket enligt (Wang 2012) kan skapa en kompetensklyfta mellan olika generationer av ekonomer.

Särskilt utmanande är förändringen för redovisningsekonomer i små och medelstora företag, där AI-implementering ofta sker långsammare till följd av begränsade resurser och kunskap (Azman m.fl., 2021). Samtidigt visar exempel från praktiken, såsom automatisk fakturahantering och AI-drivna bokföringssystem, att teknologin redan idag påverkar redovisningsekonomens vardag (Lee & Tajudeen, 2020).

Mot denna bakgrund framstår det som centralt att undersöka hur redovisningsekonomers yrkesidentitet, ansvarsområden och framtida karriärmöjligheter förändras i takt med AI:s införande. Särskild vikt bör läggas vid att analysera hur redovisningsekonomer själva upplever omställningen, vilka hinder och möjligheter de ser, samt vilka nya kompetenskrav som uppstår. Genom att belysa dessa aspekter kan en mer nyanserad bild ges av hur redovisningsyrket omformas i den pågående teknologiska transformationen.

1.3 Syfte och forskningsfrågor

Syftet med denna studie är att öka kunskapen kring hur redovisningsekonomers yrkesroll påverkas av AI och vad för generationspåverkan det finns inom yrket i framtiden.

1.4 Forskningsfrågor

- Vad för påverkan har AI på redovisningsekonomers yrkesroll?
- Vad för generationspåverkan finns det i framtiden inom yrket?

2. Teoretisk referensram

Teorikapitlet ska ge en djupare förståelse för tidigare forskning samt relevanta teorier kring området artificiell intelligens (AI) påverkan på redovisningsekonomers yrkesroll. Kapitlet inleds med en genomgång av AI inom redovisningen idag, tillföljd av repetitiva och komplexa arbetsuppgifter för redovisningsekonomer. Därefter förklaras yrkesrollens förändring i takt med AI utvecklingen, anpassningsförmågan kring AI för redovisningsekonomer samt generationspåverkan på AI.
Kapitlet avslutas med en analysmodell som utgår från tidigare forskning och sammanfattar de teoretiska perspektiv som används som grund för studiens analys.

2.1 Artificiell intelligens i redovisning idag

AI har de senaste decennierna blivit en central drivkraft i redovisningens utveckling. AI förändrar hur redovisningsekonomer arbetar, vilka arbetsuppgifter de utför och vilka kompetenser som efterfrågas i yrkesrollen. Traditionellt var redovisning en process som dominerades av manuella moment såsom pappersbaserade journaler och kontoplaner. Med AI och datorisering har redovisningen förflyttats från papper och penna till datoriserade och automatiserade format (Chukwudi m.fl, 2018).

AI tillämpas i dag i nästan alla aspekter av redovisningsoperationer, inklusive finansiell rapportering, revision och riskhantering (Odonkor m.fl., 2024). Tekniken använder verktyg som maskininlärning, naturlig språkbehandling och robotiserad processautomation för att automatisera rutinuppgifter och erbjuda förbättrad datakvalitet och snabbhet (Bavaresco m.fl., 2023; Zamain & Subramanian, 2024).

Chukwudi m.fl. (2018) framhåller att AI:s införande inom redovisning har pågått i över 25 år, särskilt inom finansiell rapportering och revision. Historiskt har AI implementerats genom expertssystem som simulerar expertkunskap för att underlätta beslutsfattande inom bland annat revision, beskattning och intern styrning (Chukwudi m.fl., 2018). Samtidigt belyser forskare som Odonkor m.fl. (2024) att AI idag används mer omfattande för prediktiv analys och för att upptäcka avvikelser i realtid, vilket möjliggör snabbare och mer träffsäkra beslut.

Flera studier varnar dock för att AI:s snabba utveckling kan utmana redovisningsekonomers framtida relevans. Enligt forskning från University of Oxford har redovisningsekonomer en 95 procentig risk att förlora sina jobb till maskiner som tar över dataanalys och siffrorelaterade arbetsuppgifter. Anledningen till att forskning från Oxford Universiteten används är eftersom de är väldigt strikta med peer-review uppsatser samt publicerar toppjournaler. (Chukwudi m.fl., 2018) Detta skapar oro för framtida sysselsättning men medför även möjligheter. Enligt (Abdullah och

Almaqtari 2024) leder den tekniska utvecklingen inte bara till att vissa jobb försvinner utan också till att nya roller och kompetensbehov uppstår, vilket ställer krav på omställning och lärande.

AI:s bidrag till redovisning inkluderar enligt (Zamain och Subramanian 2024) ökad noggrannhet, förbättrad effektivitet, förbättrad intern och extern rapportering samt minskad användning av papper. Vidare visar forskning att expertssystem, neurala nätverk och intelligenta agenter är de viktigaste teknologierna som driver denna utveckling (Chukwudi m.fl., 2018). Expertssystem används exempelvis för att göra riskbedömningar och revisioner, medan neurala nätverk hjälper till med att identifiera komplexa mönster i finansiell data.

Ett centralt inslag i modern AI-användning i redovisning är tillämpningen av så kallade self-management-funktioner, vilket omfattar självdiagnos, självkonfiguration och självhelande mekanismer. Självdiagnos innebär att systemet automatiskt kan upptäcka fel och avvikelser i sina processer utan mänsklig inblandning, vilket möjliggör snabbare identifiering och åtgärd av problem. Självkonfiguration syftar till systemets förmåga att självständigt anpassa sina inställningar och operationer efter förändrade krav, exempelvis nya skatteregler, utan behov av manuell programmering. Självhelande mekanismer avser teknologins kapacitet att automatiskt reparera eller hantera fel så att driften kan fortgå utan avbrott. Tillsammans bidrar dessa funktioner till att ytterligare effektivisera redovisningssystem och säkerställa en mer robust och kontinuerlig drift (Chukwudi m.fl., 2018). Denna utveckling har i sin tur möjliggjort realtidsrapportering och förbättrad efterlevnad av gällande regler, eftersom AI-systemen kan upptäcka, anpassa sig till och hantera förändringar snabbare än traditionella manuella processer (Odonkor m.fl., 2024).

Trots de positiva effekterna finns också risker. (Bavaresco m.fl. 2023) lyfter fram utmaningar som datakvalitet, datasäkerhet och ökade krav på teknisk kompetens. Dessutom varnar forskare för att teknologisk utveckling kan leda till oönskade effekter som ökad inkomstojämlikhet och risk för massarbetslöshet om omställningen inte hanteras korrekt (Chukwudi m.fl., 2018).

2.1.1 Repetitiva arbetsuppgifter

En betydande del av redovisningsekonomers arbetsuppgifter utgörs av repetitiva och regelstyrda moment som i hög grad lämpar sig för automatisering genom AI och robotiserad processautomatisering (RPA). Flera forskare belyser att redovisningsyrket under lång tid dominerats av återkommande och manuella aktiviteter såsom datainmatning, avstämningar och kontrollmoment (Zamain & Subramanian, 2024). Dessa uppgifter kräver ofta exakt återgivning av rutiner, men bidrar i liten utsträckning till strategiskt beslutsfattande. Ett tydligt exempel är så

kallad trevägsmatchning, där fakturor, inköpsordrar och leveransnoteringar måste överensstämma innan transaktionen godkänns. Denna process, tillsammans med bankavstämningar och uppföljning av reskontror, utgör enligt (Perdana m.fl 2023) centrala repetitiva inslag i det dagliga redovisningsarbetet.

Vidare visar (Perdana m.fl. 2023) att arbetsmoment som underlagsgranskning, det vill säga kontroll av fakturor, kvitton och andra verifikationer ofta kräver stor noggrannhet men är ytterst rutinartade och tidskrävande. Dessa aktiviteter innebär inte bara låg kognitiv belastning utan är också sårbara för mänskliga fel, något som ytterligare motiverar automatisering. (Barna m.fl 2024) förtydligar dessutom att datainsamling och överföring av information från olika system är en annan central men repetitiv del av ekonomers arbete, som i praktiken innebär manuell hantering av strukturerad data mellan exempelvis affärssystem, Excel-ark och rapporteringsverktyg.

Denna typ av uppgifter, som i praktiken upptar en stor del av arbetsdagen, har historiskt betraktats som nödvändiga men lågstrategiska. I takt med teknikutvecklingen har dock dessa arbetsmoment identifierats som lämpliga för automatisering, vilket både kan minska risken för fel och frigöra tid för mer kvalificerade insatser såsom dataanalys, rådgivning och kommunikation med ledning. Som (Zamain och Subramanian 2024) framhåller, innebär denna utveckling en gradvis förskjutning från en traditionellt administrativ yrkesroll till en mer analytisk och värdeskapande funktion, där ekonomens insatser kan få större betydelse i organisationens beslutsprocesser.

2.1.2 Komplexa arbetsuppgifter

Redovisningsekonomers komplexa arbetsuppgifter sträcker sig bortom traditionell bokföring och innefattar en rad kvalificerade moment som kräver både analytisk förmåga och professionellt omdöme. Enligt (Van Slooten m.fl. 2024) är dessa uppgifter ofta strategiska till sin karaktär och omfattar exempelvis finansiell analys, verksamhetsstyrning och tolkning av komplexa ekonomiska samband. Författarna beskriver hur redovisningsekonomer i praktiken bidrar med fördjupade analyser av nyckeltal, bedömning av finansiell hälsa samt rådgivning i frågor rörande resursfördelning och långsiktig ekonomisk planering. Dessa uppgifter kräver inte bara god kunskap om redovisningsprinciper, utan också en förmåga att förstå verksamhetens mål och att sätta finansiell information i ett bredare organisatoriskt sammanhang.

Till skillnad från de upprepande arbetsuppgifterna är dessa uppgifter mer avancerade, kräver omdöme och påverkas av det sammanhang de utförs i. Det gör att de är mycket svåra att automatisera med den AI-teknik som finns idag.

Vidare betonar (Rautiainen m.fl. 2024) redovisningsekonomers roll i att stödja hållbarhetsstyrning och bidra till organisationsövergripande beslut. Detta innebär att ekonomer inte enbart arbetar med

siffror, utan även med att integrera ekonomiska, miljömässiga och sociala perspektiv i rapportering och styrning. Författarna lyfter särskilt fram hur redovisningsekonomer i dag deltar i formandet av hållbara affärsmodeller och i att utvärdera verksamhetens påverkan ur flera dimensioner. Denna typ av arbete kräver kommunikationsförmåga, etisk medvetenhet och förmåga att hantera tvetydig information. Det är arbetsmoment som förutsätter kontinuerlig dialog med andra funktioner inom organisationen, samt förmågan att omvandla komplex data till beslutsunderlag för olika intressenter.

Båda artiklarna visar att redovisningsekonomers arbete innefattar en rad kvalificerade uppgifter som bygger på analys, tolkning, kommunikation och rådgivning, långt ifrån enbart rutinmässig hantering av transaktioner. Dessa uppgifter kräver både ämneskunskap och omdöme i komplexa och ibland osäkra beslutsmiljöer (van Slooten m.fl., 2024; Rautiainen m.fl., 2024). Detta visar att redovisningsekonomer har arbetsuppgifter som inte kommer kunna ersättas av AI.

2.2 Yrkesrollens förändring i takt med AI-utveckling

Den snabba utvecklingen av AI, särskilt genom tekniker som maskininlärning, naturlig språkbehandling och automatiseringsverktyg, har kraftigt påverkat hur redovisning utförs och vilken roll redovisningsekonomer förväntas spela i en allt mer datadriven ekonomi (Odonkor m.fl., 2024; Hussin m.fl., 2024). Den traditionella bilden av redovisning som ett manuellt och regelstyrt yrke ersätts i allt högre grad av en strategisk, analytisk och digitalt integrerad funktion. Framtidens redovisningsekonomer behöver därför inte bara tekniska kunskaper, utan också god kommunikativ förmåga och ett affärsstrategiskt perspektiv.

Enligt IMA:s globala rapport (Duong, 2024) krävs färdigheter inom datavisualisering och förmåga att arbeta tvärfunktionellt för att skapa värde i samverkan med både tekniska och ledningsorienterade funktioner. Detta innebär ett kompetensskifte mot så kallade hybridprofiler, där traditionell ekonomikunskap kombineras med digitala och strategiska förmågor (Kroon m.fl., 2021). Särskilt viktiga är färdigheter inom cybersäkerhet, AI-förståelse, datakvalitet och affärsmodellering i molnbaserade miljöer (Tiron-Tudor m.fl., 2025).

Denna omställning skapar också nya utmaningar. Många enklare arbetsuppgifter inom redovisning har redan automatiserats, vilket påverkar framför allt nyexaminerade ekonomer. Samtidigt skapas nya, mer kvalificerade arbetsmoment där redovisningsekonomer förväntas bidra med analys, rådgivning och insikter till strategiska beslut (Odonkor m.fl., 2024). Rollen utvecklas från att

beskriva det förflutna till att analysera framtiden, vilket kräver avancerad datatolkning och prediktiv analys (Tiron-Tudor m.fl., 2025).

Tidigare forskning visar tydligt att AI i huvudsak bör betraktas som ett komplement till redovisningsekonomer, snarare än som en ersättare. Tekniken tar över repetitiva, standardiserade uppgifter men lämnar utrymme för människor att fokusera på komplexa bedömningar och relationsbaserade insatser (Bin-Nashwan m.fl., 2025; Chukwudi m.fl., 2018; Zhang m.fl., 2023). Genom automatiserad dataanalys, förbättrad rapportering och minskad informationsasymmetri stärks ekonomens roll som informationsförmedlare och rådgivare (Dhamija & Bag, 2020).

Trots detta finns oro kring sysselsättningen inom branschen, då upp till 95 procent av vissa arbetsmoment anses kunna automatiseras (Chukwudi m.fl., 2018). Dessa risker understryker behovet av kompetensutveckling. Här blir begreppen reskilling och upskilling särskilt viktiga. Med reskilling avses att ekonomer behöver omskolas till helt nya arbetsuppgifter, exempelvis genom att lära sig arbeta med AI-övervakning, datahantering eller systemintegration, i takt med att tidigare manuella moment försvinner. Upskilling däremot innebär att fördjupa sina befintliga kunskaper, till exempel genom att stärka sin förståelse för datavisualisering, etisk AI-användning eller strategiskt beslutsfattande. Båda dessa utvecklingsvägar är avgörande för att ekonomer inte bara ska kunna möta teknologins krav, utan också använda den som ett verktyg för ökat värdeskapande (Stancheva-Todorova, 2018; Bin-Nashwan m.fl., 2025).

Ett särskilt bekymmer gäller det växande kompetensglappet mellan arbetsmarknadens krav och studenters faktiska färdigheter. Tidigare studier visar att studenter ofta underskattar betydelsen av digitala kunskaper och överskattar sin egen tekniska förmåga (Tiron-Tudor m.fl., 2025; Tandiono, 2023). Denna obalans visar behovet av en genomgripande reform av ekonomiutbildningar, där tekniska färdigheter integreras i kärnämnen som redovisning och ekonomistyrning.

Slutligen är AI:s påverkan inte enbart teknisk utan även etisk. Redovisningsekonomer förväntas i allt högre grad ta ansvar för att AI-system används korrekt, säkert och rättvist. Detta inkluderar frågor om algoritmisk bias, integritet i databehandling och ansvarsfördelning vid AI-genererade beslut. Här krävs både teknisk förståelse och ett starkt etiskt förhållningssätt (Duong, 2024).

AI-utvecklingen innebär att en tydlig förändring av redovisningsekonomens yrkesroll. Tekniken möjliggör effektivisering men förutsätter samtidigt att ekonomer anpassar sig och utvecklar nya färdigheter. Framtidens redovisning bygger på ett samspel mellan människa och maskin där teknologin kompletterar, men inte ersätter, den mänskliga kompetensen (Bin-Nashwan m.fl., 2025).

2.3 Anpassningsförmåga kring AI

Den snabba utvecklingen av AI, robotiserad processautomatisering (RPA) och prediktiv analys har medfört inte bara tekniska förändringar utan även organisatoriska utmaningar för redovisningsyrket. Ett centralt problem är den ökade rollambiguiteten, det vill säga otydlighet kring yrkesrollens innehåll, gränser och ansvar som uppstår när arbetsuppgifter förändras snabbare än organisationens förmåga att definiera nya roller och förväntningar (van Slooten m.fl., 2024).

Redovisningsekonomer med traditionella kontrollfunktioner, exempelvis ansvar för granskning, regelefterlevnad och övervakning, påverkas särskilt av denna utveckling. Dessa funktioner tenderar att automatiseras i högre grad, vilket skapar osäkerhet kring deras fortsatta roll i organisationen. Samtidigt förstärks roller som innebär affärsnära samarbete, strategiskt stöd och dataanalys. Detta skifte i fokus kan skapa spänningar mellan gamla och nya ansvarsområden, och därmed leda till oklara prioriteringar och minskat psykologiskt arbetsengagemang (van Slooten m.fl., 2024).

Enligt (Pacolli 2022) misslyckas många digitaliseringsinitiativ inte på grund av tekniken i sig, utan på grund av brister i förändringsledning. När ledarskapet inte kommunicerar tydligt, involverar medarbetare eller skapar inkluderande processer, riskerar personalen att känna sig osäker inför förändringen. Redovisningsekonomer som inte ges vägledning kring sin framtida yrkesroll kan utveckla oro, förvirring eller motstånd inte som en rädsla för AI i sig, utan som en reaktion på otydliga förväntningar och rollförskjutningar.

Vidare visar (Kokina m.fl. 2025) att redovisningsekonomers anpassning till AI kräver mer än tekniska färdigheter, det krävs även ett medvetet förhållningssätt till frågor som rör etik, transparens och ansvar. Rollambiguiteten förstärks om det inte är klart vem som har ansvar för exempelvis datakvalitet, AI-tolkningar eller riskbedömningar. Dessa nya ansvarsområden måste integreras tydligt i yrkesrollen, annars uppstår glapp mellan teknikens möjligheter och yrkespraktikens realiteter.

I takt med att systemens komplexitet ökar, blir kontinuerlig kompetensutveckling en teoretiskt central faktor för att möjliggöra organisatorisk anpassning och värdeskapande i en teknologiskt föränderlig miljö. Detta implicerar att kompetensuppdatering inte enbart är ett operativt behov, utan en strategisk nödvändighet för att bibehålla konkurrenskraft och undvika kompetensförluster, vilket understryks i teorin om teknologidriven förändringshantering (Ghasemi m.fl., 2011).

2.4 Generationspåverkan

AI utvecklingens framfart har förändrat redovisningsyrket i grunden, men hur denna förändring upplevs och hanteras varierar tydligt mellan olika generationer av redovisningsekonomer. En central förklaringsmodell för detta är skillnaden mellan så kallade *digitala infödda* och *digitala*

invandrare vilket introducerades av (Prensky 2001) och vidareutvecklats av senare forskning. Digitala infödda är individer födda efter 1980 som växt upp med digital teknik och därmed har en naturlig teknisk förståelse och vana. Digitala invandrare däremot, är födda före denna tidpunkt och har tvingats anpassa sig till den digitala utvecklingen i vuxen ålder, vilket ofta leder till ett slags "tekniskt brytningsaccent" i deras sätt att använda teknik (Prensky, 2001; Kesharwani, 2020; Wang m.fl., 2019).

Skillnaden mellan dessa grupper handlar dock inte enbart om ålder, utan även om psykologiska faktorer som teknikengagemang, vanor och självförtroende vid användning av digitala system. (Kesharwani 2020) visar att digitala infödda generellt har en högre teknisk självtillit och bättre förmåga att uppdatera sina uppfattningar om nya system i takt med att de använder dem. Digitala invandrare uppvisar å andra sidan större beroende av traditionella rutiner, vilket kan skapa hinder i implementeringen av AI-lösningar i redovisningsmiljöer.

(Wang m.fl. 2019) pekar på att digitala infödda inte bara har större benägenhet att använda IT, utan också tenderar att visa större sårbarhet för beroendeproblematik kopplat till teknik, exempelvis överanvändning av digitala system och minskad förmåga att arbeta utan tekniskt stöd. Detta innebär att medan digitala invandrare ofta brottas med motstånd mot förändring och brist på teknisk trygghet, kan yngre ekonomer i stället riskera att överskatta teknikens möjligheter och därmed tappa förmågan till kritisk granskning.

(Han och Lai 2025) betonar hur millenniegenerationens digitala infödda ofta har en naturlig benägenhet att använda AI-system proaktivt i syfte att effektivisera arbetsuppgifter, särskilt i sammanhang som kräver informationsinhämtning, tolkning och interaktivitet. Deras studier visar att denna grupp ofta uppfattar AI som ett stödjande verktyg snarare än ett hot, vilket resulterar i snabbare anpassning och större strategiskt användande av systemen.

Samtidigt finns det utmaningar även för yngre ekonomer. (Kesharwani 2020) påpekar att vana vid multitasking och snabb belöningsrespons hos digitala infödda kan påverka deras uthållighet och fokus negativt i komplexa arbetsmoment, såsom analys av finansiella rapporter där tålamod och noggrannhet är centrala. Detta kontrasterar mot digitala invandrare, som ofta uppvisar större noggrannhet och preferens för strukturerad problemlösning, men som i gengäld kan uppleva högre stressnivåer vid implementering av ny teknik (Prensky, 2001).

Forskning visar att generationstillhörighet, teknisk erfarenhet och psykologiska faktorer samverkar i hur redovisningsekonomer hanterar AI-system. För att uppnå effektiv digital omställning krävs inte bara teknisk utbildning, utan även organisatorisk förståelse för olika generationers styrkor och svagheter. Istället för att enbart segmentera efter ålder bör man, enligt (Wang m.fl. 2019), beakta individuella skillnader i teknikanvändning, lärarstilar och anpassningsförmåga.

2.5 Analysmodell

AI har förändrat redovisningsyrket i grunden genom att inte bara automatisera rutinuppgifter, utan även möjliggöra mer avancerad analys och prediktiva insikter. AI skiljer sig från tidigare teknologier genom sin förmåga att tolka data, inte bara bearbeta den vilket har skapat debatt om huruvida redovisningsekonomer kommer ersättas eller förstärkas av tekniken. Medan vissa forskare ser AI som ett stöd för ekonomens arbete, lyfter andra fram risker kopplade till kompetensbrist, yrkesosäkerhet och teknologiberoende.

En central effekt av AI är att arbetsuppgifter förändras. Repetitiva moment som datainmatning, avstämning och underlagshantering har i stor utsträckning automatiserats, vilket gör att redovisningsekonomer i allt högre grad behöver fokusera på analytiska, rådgivande och strategiska uppgifter. Detta skifte ställer nya krav på kompetens, där teknisk förståelse, kommunikationsförmåga och affärsmässighet blir avgörande. Samtidigt har AI medfört att nya roller uppstår inom områden som dataanalys, systemintegration och hållbarhetsrapportering, vilket kräver att ekonomer antingen vidareutvecklar (upskilling) eller omskolar sig (reskilling) för att behålla sin relevans.

Forskningen visar att AI främst bör ses som ett komplement till människan snarare än en ersättare. Tekniken stärker redovisningsekonomers roll genom förbättrad rapportering, insiktsdrivet beslutsstöd och effektivare arbetsprocesser. Samtidigt väcks frågor om etiska överväganden, ansvarsfördelning och organisatorisk anpassning särskilt i ljuset av rollambiguitet och generationsskillnader i teknikanvändning.

Utifrån den teoretiska referensramen har en analysmodell utvecklats för att strukturera och hjälpa att analysera empirin. Den utgår från fem övergripande teman: 1) Repetitiva arbetsuppgifter, 2) Komplexa arbetsuppgifter, 3) Yrkesrollens förändring, 4) Anpassningsförmåga, samt 5) Generationspåverkan. Dessa teman analyseras utifrån hur respondenterna uppfattar AI:s påverkan på deras arbetsvardag, kompetenskrav och framtida yrkesroll. Intervjuguiden är även baserad på den teoretiska referensramen. Analysmodellen ska användas genom att empirin först delas in utifrån respondenternas yrkeserfarenhet och roll inom redovisning. Därefter analyseras hur empirin behandlar de fem identifierade temana i analysmodellen: repetitiva arbetsuppgifter, komplexa arbetsuppgifter, yrkesrollens förändring, anpassningsförmåga samt generationspåverkan. Varje tema bedöms utifrån om det upplevs som ett hot eller en möjlighet, vilket möjliggör en jämförande förståelse för hur olika redovisningsekonomer upplever AI:s påverkan och vilka strategier som krävs för att möta framtidens krav.

Figur: Analysmodell

3. Metod

I detta avsnitt beskrivs det metodval som ligger till grund för insamlingen av information med avsikta att kunna besvara studiens syfte och forskningsfrågor. Kapitlet inleds med vad för undersökningsansats som används i forskningen. Därefter förklaras hur datainsamlingen genomförts samt hur vi valde urvalet och avgränsade den. Därefter kommer analysmetoden som redogör för hur vi ska upptäcka mönster i kvalitativ data, därefter kommer forskningskvalitet som redogör viktiga principer inom kvalitativ forskning och motiveras av en källkritisk reflektion. Avslutningsvis redogör etiska övervägande kring respondenterna.

3.1 Forskningsstrategi och ansats

Denna studie bygger på en kvalitativ forskningsstrategi med deduktiv ansats, där målet är att undersöka hur redovisningsekonomers yrkesroll påverkas av AI samt vad för generationspåverkan det finns inom yrket i framtiden. Studien utgår från befintliga teorier och teman från den teoretiska referensramen, vilket ger en strukturerad utgångspunkt för att analysera empirin. Fokus ligger på att tolka hur etablerade teoretiska begrepp såsom förändrade arbetsuppgifter, kompetenskrav och yrkesidentitet kommer till uttryck i praktiken, vilket lämpar sig för ett kvalitativt tillvägagångssätt (Bryman & Bell, 2017; Saunders m.fl., 2009).

Vi utgår från en deduktiv ansats där analysen vilar på tidigare etablerade teorier och teman från den teoretiska referensramen. Detta möjliggör att empirin kan tolkas i relation till befintlig forskning, vilket är särskilt relevant inom ett område som AI, där det finns både utvecklade teorier och snabbt växande kunskap (Patel & Davidson, 2019). Den deduktiva ansatsen ger därmed struktur åt analysen och möjliggör att identifierade mönster kopplas tillbaka till de teoretiska begrepp som arbetet bygger på.

Vi är medvetna om att kvalitativ forskning innebär begränsad generaliserbarhet och att våra tolkningar påverkar resultatet. För att stärka trovärdigheten har vi arbetat med kritisk reflexivitet och dokumenterat forskningsprocessen på ett transparent sätt (Patel & Davidson, 2019).

3.2 Datainsamlingsmetod

För att kunna fånga redovisningsekonomers upplevelser av hur AI påverkar deras yrkesroll har vi valt att genomföra semistrukturerade intervjuer. Denna form av intervju möjliggör en flexibel dialog där respondenterna ges utrymme att utveckla sina resonemang, samtidigt som vi säkerställer

att vissa tematiska områden behandlas systematiskt (Kvale & Brinkmann, 2009). Intervjuerna utgår från en intervjuguide som vi har konstruerat utifrån studiens syfte och analysmodell.

Vi bedömer att denna metod är lämplig då den ger möjlighet att undersöka hur respondenterna själva tolkar och förhåller sig till AI-relaterade förändringar, snarare än att begränsa deras svar till fasta svarsalternativ. Vårt mål är att fånga både det som sägs direkt och de nyanser i språklig betoning, kroppsspråk och uttryck som kan vara betydelsefulla för tolkningen av deras upplevelser.

Intervjuerna har i första hand genomförts fysiskt, antingen på respondenternas arbetsplatser eller annan överenskommen plats. Vissa intervjuer har även skett genom zoom då vi inte hade möjlighet till att boka ett möte med respondenterna. Den fysiska närvaron i intervjuerna har möjliggjort ett bättre samtalsklimat och ökad förtroendenivå, vilket vi ser som viktig för att få djupgående svar. Innan vi presenterade våra huvudfrågor till redovisningsekonomerna genom zoom såg vi till att respondenten var bekväm och kunde närsomhelst ta en paus under samtalet. Detta för att fortfarande få ett bra samtalsklimat och ökad fötroendenivå trots att det inte skedde en fysisk intervju. Intervjuerna har spelats in med ljudinspelare i telefonerna för att försäkra att vi inte missar viktiga begrepp som respondenterna kan ha berättat om. Därför valde vi att spela in intervjuerna istället för att anteckna det.

3.3 Urval och avgränsningar

Urvalet sker genom ett målstyrt (purposive) urval. Respondenterna är yrkesverksamma redovisningsekonomer med arbetslivserfarenhet, huvudsakligen från små och medelstora företag (SMF). Med SMF avses företag som har färre än 250 anställda, en årsomsättning som inte överstiger 50 miljoner euro eller en balansomslutning som inte överstiger 43 miljoner euro (Europeiska kommissionen, 2003). Denna målgrupp valdes eftersom SMF ofta möter särskilda utmaningar i samband med teknisk utveckling och därmed kan bidra med relevanta perspektiv (Saunders m.fl, 2009).

Vi har genomfört 4 olika intervjuer med olika redovisningsekonomer. Målet var att uppnå variation i exempelvis erfarenhetsnivå och teknisk kunskap, vilket ökade möjligheten till att fånga olika uppfattningar. Samtidigt är vi medvetna om att ett begränsat urval kan påverka studiens överförbarhet, och detta hanteras genom att beskriva kontext och urval tydligt. För att komma i kontakt med lämpliga respondenter använde vi oss av vårt personliga nätverk, vilket innefattar bekanta och vänner med anknytning till redovisningsekonomerna. Genom dessa kontakter kunde vi identifiera och nå ut till redovisningsekonomer med relevant erfarenhet för studiens syfte. Antalet intervjuer begränsades till fyra eftersom det visade sig utmanande att få fler respondenter

att ställa upp i undersökningen, trots våra ansträngningar att kontakta ytterligare personer. Trots detta hinder fick vi tillräckligt bra svar från respondenterna för att kunna besvara våra frågor.

Respondenter	Kön	Ålder	Erfarenhet
Ekonom 1	Kvinna	27	3
Ekonom 2	Man	59	11
Ekonom 3	Kvinna	29	4
Ekonom 4	man	40	7

3.4 Analysmetod

Det insamlade materialet har analyserats med hjälp av tematisk analys, enligt den modell som (Braun och Clarke 2006) beskriver. Denna metod passar bra för studier som syftar till att upptäcka mönster i kvalitativa data, särskilt när man vill förstå hur människor upplever ett visst fenomen. Eftersom vi inte har utgått från färdiga hypoteser, utan vill undersöka hur redovisningsekonomer själva beskriver AI:s påverkan, är tematisk analys ett lämpligt verktyg.

Vi har följt sex steg i analysen:
(1) *läst igenom intervjumaterialet noggrant*, detta gjordes genom att vi transkriberade intervjun och läste om den flera gånger för att få en övergripande förståelse av innehållet.
(2) *markerat viktiga delar i texten (kodning)*, kodningen utgick från de teman som bäst speglade studiens syfte (redovisningsekonomers syn på AI) och ifall AI ses som ett hot eller ett komplement.
(3) *letat efter återkommande teman*, Efter kodningen grupperades materialet i övergripande teman utifrån analysmodellen. Dessa teman låg till grund för att besvara forskningsfrågorna och gav en djupare förståelse för hur redovisningsekonomer upplever AI:s påverkan i yrket.
(4) *granskat och justerat teman,*
(5) *gett dem tydliga namn, och*
(6) *sammanställt resultatet i analyskapitlet*.

Vi har gått igenom intervjumaterialet och markerat det viktiga samt har vi tolkat materialet tillsammans för att minska risken att våra egna uppfattningar styr resultatet. Genom att diskutera våra tolkningar gemensamt har vi försökt säkerställa att analysen bygger på vad respondenterna faktiskt har sagt. Detta bidrar till att öka studiens trovärdighet och göra forskningsprocessen mer transparent (Patel & Davidson, 2019).

Vi har också sett till att hålla analysen nära både studiens syfte och den analysmodell vi beskrev i kapitel 2.7. Det innebär att de teman vi tagit fram hänger ihop med våra forskningsfrågor och hjälper oss att förstå hur AI påverkar redovisningsekonomers yrkesroll.

3.5 Forskningskvalitet

För att säkerställa kvalitet i studien har vi utgått från de fyra kriterierna *trovärdighet, pålitlighet, överförbarhet och konfirmering,* vilket är centralt inom kvalitativ forskning (Patel & Davidson, 2019). Dessa principer har fungerat som vägledning genom hela uppsatsens genomförande.

Trovärdighet har eftersträvats genom att vi planerat för en tydlig och metodiskt genomförd analys, baserad på tematisk analys enligt Braun och Clarke (2006). Vi har förberett en intervjuguide med öppna frågor kopplade till studiens syfte, och planerat att dokumentera samtalen noggrant genom ljudinspelning. Vi har även varit medvetna om vår roll som analysansvariga i arbetet, vilket innebär att vi kontinuerligt kommer reflektera över hur våra egna perspektiv kan påverka tolkningen.

Pålitlighet har vi försökt säkerställa genom att vara noggranna i beskrivningen av studiens genomförande från urval och datainsamling till planerad analys. Genom att dokumentera varje steg tydligt skapas möjlighet för andra att följa vår arbetsprocess och bedöma dess kvalitet.

Överförbarhet uppnås inte genom statistisk generalisering, utan genom att ge en tillräckligt tydlig bild av studiens kontext, urval och avgränsningar. Genom att beskriva detta transparent kan läsaren själv avgöra i vilka andra sammanhang resultaten kan vara relevanta.

Konfirmering har vi arbetat med genom att diskutera våra förförståelser redan innan analysen, för att vara medvetna om hur dessa kan påverka kommande tolkningar. Vi har planerat att tolka materialet gemensamt, ställa frågor till varandras resonemang och granska våra egna antaganden för att minska risken att subjektiva uppfattningar styr slutsatserna.

3.6 Källkritik

Det empiriska materialet i denna studie består av intervjuer med fyra redovisningsekonomer som arbetar på olika små och medelstora företag. Respondenterna valdes ut för att representera olika nivåer av yrkeserfarenhet, vilket möjliggjorde att flera perspektiv på AI:s påverkan kunde fångas. Då antalet intervjuer är begränsat påverkas studiens generaliserbarhet men det är inte målet med vår kvalitativa studie, vi bedömer att det insamlade materialet är tillräckligt för att besvara syftet och ge en fördjupad förståelse. Liknande teman återkom i intervjuerna, vilket tyder på att en viss empirisk mättnad uppnåtts.

För att skapa en trygg miljö genomfördes intervjuerna på platser där respondenterna kände sig bekväma, antingen fysiskt eller via videomöte. Detta bidrog till att respondenterna vågade uttrycka sig öppet, vilket stärker datakvaliteten (Säfsten & Gustavsson, 2023).

För att minska risken för språkliga missförstånd använde vi ett tydligt språk och förklarade tekniska begrepp när det behövdes (Olsson & Sörensen, 2021).

Källornas äkthet bedöms som hög eftersom samtliga respondenter är yrkesverksamma redovisningsekonomer med erfarenhet av AI i arbetslivet (Eriksson, 2018). Subjektivitet är dock ofrånkomlig i kvalitativa studier, då intervjuer bygger på individers personliga upplevelser och tolkningar. Vi är medvetna om att respondenter som tackar ja till intervjuer kan ha ett större intresse för teknik och AI-utvecklingen, vilket kan skapa en viss skevhet i urvalet. För att minska denna risk valde vi deltagare med olika ålder, erfarenhetsnivå och teknisk bakgrund.

3.7 Etiska överväganden

Denna studie har genomförts i enlighet med (Vetenskapsrådets 2017) fyra forskningsetiska principer: *informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet*

Informationskravet uppfylls genom att samtliga deltagare har informerats både muntligt och skriftligt om studiens syfte, intervjuns upplägg, hur materialet kommer att hanteras, samt om deras rätt att när som helst avbryta sitt deltagande utan förklaring. Informationen har lämnats innan intervjuerna, så att respondenterna har haft möjlighet att ta ställning till sitt deltagande på ett medvetet sätt.

Samtyckeskravet säkerställs genom att varje deltagare har lämnat ett informerat samtycke i skriftlig form innan intervjun påbörjades. Deltagarna har också informerats om att samtycket kan återkallas i efterhand, och att deras medverkan är helt frivillig.

Konfidentialitetskravet har hanterats genom att alla deltagare avidentifierats. Inga namn eller andra identifierande uppgifter förekommer i det transkriberade materialet eller i den slutliga uppsatsen. Inspelat material och anteckningar har förvarats säkert och varit tillgängliga endast för uppsatsförfattarna. Vi har därmed strävat efter att skydda deltagarnas integritet genom hela forskningsprocessen.

Nyttjandekravet har uppfyllts genom att det insamlade materialet endast används för detta examensarbete och inte delas eller används i andra syften. Inspelningar och övrigt material kommer att raderas efter att studien är examinerad. All hantering av personuppgifter sker i enlighet med GDPR och begränsas till det som är nödvändigt för att uppfylla studiens syfte.

Vi är även medvetna om risker som social önskvärdhet, där respondenter kan påverkas av vad de tror förväntas av dem. För att minska denna risk har vi eftersträvat en neutral och öppen samtalston under intervjuerna och undvikit ledande frågor.

4. Empiri

I detta kapitel presenteras det empiriska materialet från semistrukturerade intervjuer med fyra redovisningsekonomer i olika åldrar och med varierande yrkeserfarenhet, anställda vid olika revisionsbyråer. Strukturen följer den analysmodell som formulerats i den teoretiska referensramen och omfattar fem centrala teman: repetitiva arbetsuppgifter, komplexa arbetsuppgifter, yrkesrollens förändring, anpassningsförmåga och generationspåverkan. Syftet är att fördjupa förståelsen för hur redovisningsekonomer i praktiken upplever artificiell intelligens (AI) i sitt arbete och vilka effekter teknologin har på deras professionella roll.

4.1 Repetitiva arbetsuppgifter

Flera av de intervjuade redovisningsekonomerna beskriver att repetitiva arbetsuppgifter fortfarande utgör en del av deras arbetsvardag, även om mängden och karaktären varierar. Ekonom 2 berättar att hans arbetsdag till stor del består av återkommande moment: "Jag jobbar mycket med löpande bokföring, kundreskontra och fakturahantering det är ofta samma typ av uppgifter dagligen." Han nämner att dessa uppgifter ibland kan kännas enformiga men också att de varit viktiga för att förstå helheten i redovisningsarbetet. Han uppger att hon använder ett AI-baserat system som stöd i det dagliga arbetet: "AI:n hjälper till att identifiera avvikelser i inbetalningar och flaggar för fakturor som saknar referens det sparar mycket tid."

Ekonom 1 uppger att hon har märkt en tydlig minskning av repetitiva arbetsmoment i sin nuvarande roll. Hon säger: "Mycket som jag tidigare gjorde manuellt, som att registrera fakturor eller stämma av konton, sköts idag automatiskt." Hon förklarar att automatiseringen frigör tid till andra arbetsuppgifter, men att hon ändå anser att man behöver förstå vad systemen gör i bakgrunden. Här beskriver hon att “vissa arbetsmoment som tidigare var rutinmässiga sker idag i bakgrunden tack vare AI”. Hon beskriver också att hon använder AI för att granska verifikat: "Vi har ett AI-baserat verktyg som föreslår konteringar, och det fungerar ganska bra, men jag ändrar ofta ändå vissa rader."

Ekonom 3 beskriver att hon tidigare lade mycket tid på uppgifter som momsrapportering, bokföring och konteringar, men att dessa i allt större utsträckning hanteras av system. Hon säger: "Jag använder ett automatiserat flöde där fakturor går direkt från inkorgen till bokföringen, och det har verkligen minskat mängden manuellt arbete." Samtidigt påpekar hon att han ofta behöver kontrollera att allt blivit rätt, särskilt när avvikelser uppstår i underlaget.

Ekonom 4 uppger att repetitiva arbetsuppgifter fortfarande förekommer i hans arbete, men i mindre omfattning än tidigare. Han säger: "Det är fortfarande mycket som behöver göras, men vi har automatiserat stora delar av bokföringen och det sparar mycket tid särskilt under hektiska

perioder." Han förklarar att AI-baserade lösningar numera är en naturlig del av arbetsflödet och tillägger: "Det blir färre fel i rapporterna när AI är inkopplat i processen."

Han berättar att han tidigare var tveksam till automatisering men att hans inställning förändrats i takt med att systemen utvecklats: "Jag har använt ett AI-verktyg för att granska och kontera fakturor, och det fungerar faktiskt väldigt bra nu – mycket bättre än för några år sedan." Även om han fortfarande gör manuella kontroller i vissa delar av arbetet, betonar han att tekniken fungerar som ett viktigt stöd: "Man måste såklart följa upp, men det sparar tid och gör att man kan fokusera på annat."

Ekonom 3 nämner att hon använt automatiska matchningar i ekonomisystemet, vilket hon upplever som en förenkling av det tidigare mer repetitiva arbetet: "Det är mycket mindre knapptryckande idag än för några år sedan."

4.2 Komplexa arbetsuppgifter

En central aspekt av redovisningsekonomers yrkesroll är hanteringen av komplexa arbetsuppgifter, som ofta kräver professionellt omdöme, analytisk förmåga och förståelse för lagstiftning och praxis. I studien framkommer att synen på hur artificiell intelligens (AI) påverkar dessa mer kvalificerade delar av yrket skiljer sig något beroende på respondentens erfarenhet och tekniska vana.

Ekonom 1 uttrycker en nyanserad syn på AI:s roll i förhållande till komplexa uppgifter. Hon menar att "AI kan fungera som ett bra stöd, särskilt när det gäller att analysera stora mängder data, men det krävs fortfarande ett mänskligt filter för att tolka resultatet korrekt." Det framgår att AI idag främst används som ett verktyg för effektivisering snarare än för att ersätta kvalificerat beslutsfattande. Hon nämner exempelvis att han använder AI för att få förslag på analysunderlag, men att han alltid gör en manuell granskning innan något beslutas.

Ekonom 2 ser tydligare gränser för vad AI kan och bör hantera. Han uttrycker att "komplexa arbetsuppgifter som kräver erfarenhetsbaserad bedömning, exempelvis rådgivning till kunder eller tolkning av ovanliga transaktioner, bör förbli människans ansvar." Hans syn speglar en viss skepsis mot att låta AI fatta avgörande beslut i situationer som inte är svartvita. Samtidigt erkänner han att AI kan underlätta genom att snabbt ta fram relaterade regelverk och tidigare fall som beslutsstöd, vilket sparar tid i förarbetet.

Både ekonom 3 och 4 lyfter att AI i dagsläget främst fungerar som ett verktyg för att strukturera underlag inför mer kvalificerade bedömningar. Ekonom 3 menar att AI kan ”generera utkast till rapporter eller hjälpa till att sammanställa information”, men att det inte kan ersätta den förståelse som krävs för att göra kundspecifika tolkningar. Ekonom 4 tillägger att "även om AI kan identifiera

avvikelser eller trender, krävs fortfarande en mänsklig analys för att avgöra vad som är relevant i sammanhanget." Ekonom 4 säger även “jag tror att AI kan vara behjälplig i alla delar utan att för sakens skull ta över ekonomens arbetsuppgifter”.

Gemensamt för samtliga ekonomer är att de inte uppfattar att AI i sin nuvarande form kan ersätta komplexa arbetsuppgifter i sin helhet. I stället ser de en framtid där AI främst fungerar som ett komplement, ett verktyg som bidrar till att effektivisera förberedande moment, frigöra tid för kvalificerade bedömningar och minska risken för förbiseenden i stora datamängder. Ekonom 2 påpekar att "när AI används rätt kan det höja kvaliteten på analysen, men man får aldrig luta sig helt mot tekniken."

En gemensam oro bland respondenterna är dock att en alltför stark tilltro till AI kan riskera att minska den mänskliga analysens betydelse. Ekonom 4 uttrycker det som att "man måste fortsätta tänka själv AI är ett hjälpmedel, inte en ersättare." Detta understryker vikten av att upprätthålla kritiskt tänkande även i en teknologisk kontext, särskilt vid hantering av komplexa redovisningsfrågor där felaktiga beslut kan få betydande konsekvenser.

4.3 Yrkesrollens förändring

I takt med att artificiell intelligens (AI) får en allt mer framträdande roll inom redovisning förändras redovisningsekonomens yrkesroll gradvis från en administrativ och transaktionsinriktad funktion till en mer rådgivande och analytisk roll. Samtliga intervjuade ekonomer vittnar om en tydlig omställning i deras arbetsvardag där tekniska lösningar påverkar hur arbetet organiseras, vilka uppgifter som prioriteras och vilka kompetenser som efterfrågas.

Ekonom 1 beskriver hur rollen redan förändrats tydligt under de åren hon varit verksam. ”Det känns som att jag gör mindre manuellt varje år. Det som tidigare tog timmar kan nu lösas på minuter med hjälp av AI,” förklarar hon och understryker att hennes fokus idag ligger mer på analys och kommunikation än på manuell bokföring. Han ser AI som ett verktyg som skapar utrymme för att ta sig an mer kvalificerade och strategiska uppgifter, särskilt i dialog med kunder “Kunderna förväntar sig att man kommer med insikter, inte bara siffror.”

Även ekonom 3 instämmer i att rollen blivit mer tekniskt inriktad. Hon menar att hennes arbete har gått från att vara strikt sifferorienterat till att mer handla om att tolka och förmedla ekonomisk information. ”Man måste förstå systemen, tolka resultaten och kunna förklara dem på ett begripligt sätt. Det kräver en helt annan typ av kompetens än för några år sedan,” förklarar hon. Hon lyfter också att det ibland känns som att rollen blivit ”mer hybrid” en kombination av tekniker, ekonom och pedagog.

Ekonom 4 uttrycker att förändringen i rollen inte enbart påverkar arbetsuppgifterna utan även hur man uppfattas inom organisationen. ”Vi förväntas vara mer proaktiva och strategiska. Det räcker inte att bara följa regler man ska förstå verksamheten och bidra med värde,” säger han. Han nämner att AI gör det möjligt att snabbt identifiera avvikelser eller mönster, vilket skiftar fokus från utförande till tolkning och beslut. Enligt honom innebär detta att ekonomer i framtiden kommer att behöva ha bättre förståelse för affärsmodeller och teknik än tidigare.

Ekonom 2, upplever förändringen som mest märkbar för de yngre generationerna. ”De som kommer in i yrket idag förväntas kunna teknik direkt. För oss som är äldre och varit med längre är det mer en omställning. Men yrket har definitivt blivit något helt annat än när jag började,” säger han. Han betonar att även om AI kan underlätta många arbetsmoment, så kräver det också mer av individen i form av flexibilitet och ständig inlärning. Han reflekterar: ”Förr räckte det med att vara noggrann och regelrätt. Nu måste man också vara tekniskt kunnig, kritiskt tänkande och kommunikativ.”

4.4 Anpassningsförmåga

Redovisningsekonomers förmåga att anpassa sig till AI-teknik varierar beroende på faktorer som erfarenhet, ålder, teknikvana och arbetsmiljö. Anpassningsförmågan blir en central aspekt i hur väl en organisation lyckas implementera AI-verktyg och hur smidigt yrkesutövare kan skifta fokus från manuella uppgifter till mer värdeskapande arbete. Samtliga respondenter i studien beskriver anpassningsförmåga som något avgörande inte bara på individuell nivå, utan även i hur organisationen främjar lärande och skapar trygghet i tekniska förändringar.

Ekonom 1 beskriver sin egen anpassning till AI som ganska naturlig. ”Jag är van att testa nya digitala verktyg och tycker det är kul med teknik. När vi började använda AI i vissa delar av rapporteringen kände jag mig snarare nyfiken än osäker,” berättar hon. Hon ser AI som en positiv utveckling och uttrycker att hennes generation är vana vid snabba förändringar och krav på flexibilitet. Enligt henne är nyckeln till god anpassning viljan att lära, snarare än tidigare teknikkunskaper. Hon säger: ”Man behöver inte vara expert, men man måste våga klicka runt och testa.”

Ekonom 3 delar uppfattningen om att det inte är farligt att prova sig fram. Hon lyfter dock att det ibland kan finnas en oro bland kollegor om att ”göra fel” i systemen. ”Vissa är rädda att skriva in fel sak eller att AI ska missförstå frågan särskilt om det handlar om kunddata,” förklarar hon. För henne har det varit hjälpsamt att ha kollegor att fråga, och att arbetsgivaren uppmuntrar utforskande av nya verktyg. Hon säger: ”Vi har fått tid till att testa AI och se hur det kan stötta vårt arbete, och det gör skillnad.”. Hon säger även att hon behöver lära sig nya digitala färdigheter “varje dag” på grund av AI-utvecklingen

För ekonom 4 har övergången till AI krävt mer aktiv anpassning. Han beskriver att hans arbetsrutiner suttit djupt och att det tog tid att förstå nyttan med AI. ”Jag var skeptisk först. Man är van att göra vissa saker på sitt sätt, och när ett verktyg plötsligt gör det åt dig känner man sig lite utanför,” berättar han. Men med tiden har han märkt fördelarna och uttrycker nu en öppenhet för fortsatt teknikutveckling. ”Så länge man får tid att lära sig tycker jag det är helt okej. Jag märker ju att det sparar tid och förbättrar analysen.”

Ekonom 2 beskriver att AI är den mest genomgripande tekniska förändringen han upplevt under sina elva år i yrket. ”Det är något helt annat än de uppdateringar vi tidigare sett, AI förändrar hur vi arbetar på ett djupare plan,” förklarar han. Trots att han är van vid digitala verktyg, upplever han att AI kräver ett nytt sätt att tänka. Han erkänner att det ibland är svårt att helt förstå hur AI resonerar, men han strävar efter att hålla sig uppdaterad genom interna utbildningar och praktiskt användande i de system han arbetar i. ”Man lär sig bäst genom att använda verktygen i vardagen det är där utvecklingen händer,” säger han.

Han betonar att även om yngre kollegor kanske är snabbare på att ta till sig ny teknik, så har han själv styrkor i form av helhetssyn och erfarenhetsbaserad förståelse för kundernas behov. ”Det handlar inte om att vara bäst på teknik, utan om att vara öppen för att lära och se hur man kan kombinera sina styrkor med det nya,” menar han. För honom är nyfikenhet och ödmjukhet viktiga faktorer i mötet med förändring. ”Man behöver inte kunna allt direkt, men man måste vara beredd att anpassa sig det är så man utvecklas,”.

Samtliga ekonomer betonar också vikten av organisatoriskt stöd. Att ha tillgång till utbildningar, tid för inlärning och kollegialt utbyte framstår som centralt för att stärka anpassningsförmågan. Ekonom 3 uttrycker det tydligt: ”När man vet att man inte förväntas kunna allt från början, då vågar man försöka.” Ekonom 1 lyfter också att det är avgörande att ledningen signalerar att AI är ett komplement, inte ett hot något som minskar stressen kring anpassningen.

4.5 Generationspåverkan

Generationsskillnader spelar en tydlig roll i hur redovisningsekonomer förhåller sig till artificiell intelligens (AI) inom yrket. Det framkommer att yngre ekonomer ofta visar en mer positiv och nyfiken inställning till teknologin, medan äldre ekonomer ibland förhåller sig mer avvaktande eller försiktiga. Det handlar dock inte enbart om ålder, utan också om erfarenhet, vanor och upplevd teknisk trygghet.

Ekonom 1 berättar att AI kändes naturligt att börja använda eftersom hon växt upp med digitala verktyg. ”Det var inget konstigt för mig, jag har använt teknik hela livet och tycker det är kul att

se vad man kan göra med det,” säger hon. Hon upplever att hans generation är mer benägen att testa sig fram utan att vara rädd för att göra fel. Denna digitala vana verkar ha skapat en trygghet i att använda AI även i professionella sammanhang. ”Vi förväntas kunna det här med teknik, så det är bara att hänga med,” tillägger hon.

Ekonom 3 uttrycker en liknande syn och förklarar att AI är ett naturligt verktyg för hennes generation. Hon tycker det är smidigt att använda AI för att effektivisera arbetet, särskilt vid textskrivning eller analysförberedelser. Däremot lyfter hon att det ibland finns en utmaning i att äldre kollegor är mer försiktiga och ibland negativa. ”Det är klart det finns vissa som är skeptiska. De har jobbat på sitt sätt länge och kanske inte riktigt ser poängen med att förändra,” säger hon. Hon tror också att yngre medarbetare oftare får ta ansvar för att testa nya verktyg och föra in dem i arbetsgruppen.

Ekonom 4 befinner sig någonstans mitt emellan de yngre och äldre generationerna. Han berättar att det tog tid att anpassa sig till AI men att han nu ser nyttan. ”Det kändes först som något som störde arbetsflödet, men nu märker jag att det sparar tid,” säger han. Han tror att de yngre har lättare att ta till sig tekniken, men betonar att erfarenhet också har ett värde. ”Jag kanske inte använder AI lika självklart som de som är 25, men jag ser vad som är realistiskt att använda det till och vad som fortfarande kräver mänsklig bedömning,” tillägger han.

Ekonom 2 bekräftar att det har varit en utmaning att hänga med i teknikutvecklingen. Han säger: ”Jag är inte emot tekniken, men det är en omställning. Jag har varit med om många förändringar, men det här är nog den största.” Han upplever att yngre kollegor är mer flexibla och snabbare lär sig nya system, medan han själv behöver mer tid. Trots det uttrycker han att han vill lära sig och har deltagit i interna utbildningar. ”Det handlar om att våga vara nyfiken, även om man varit i branschen ett tag,” säger han.

Skillnaderna i inställning mellan generationerna beror alltså inte bara på teknisk kompetens, utan också på arbetskultur och hur förändring upplevs. De yngre ekonomerna tycks i större utsträckning se AI som ett hjälpmedel som förenklar arbetsvardagen, medan de äldre ofta behöver tydligare incitament för att förstå värdet av tekniken. Samtidigt betonas vikten av samarbete över generationsgränser. Ekonom 3 säger: ”Vi lär oss mycket av de äldre, men de kan också lära sig av oss. Det handlar om att vara öppna åt båda håll.”

5. Analys

I detta kapitlet analyserar studiens empiriska material utifrån den analysmodell som presenterades i avsnitt 2.5. Modellen, som är en syntes av tidigare forskning och begrepp, utgör en analytisk struktur för att besvara studiens centrala forskningsfråga: hur AI upplevs påverka redovisningsekonomers yrkesroll. Analysen är uppdelad i fem tematiska delar: redovisningsekonomers repetitiva arbetsuppgifter, komplexa arbetsuppgifter, yrkesrollens förändring, anpassningsförmåga och generationspåverkan. Tillsammans utgör dessa perspektiv en helhetsbild av yrkesrollens förändring i en tid av teknologisk omställning.

5.1 Artificiell intelligens i redovisning idag

Utifrån intervjusvaren framgår att AI redan används inom redovisning, framför allt som en integrerad del av moderna ekonomisystem. Respondenterna nämner att system som Fortnox, Jeeves, Capego och Oxceed använder AI för att automatiskt läsa in fakturor, upptäcka fel och sammanställa rapporter. Empirin visar att dessa funktioner hjälper till att identifiera avvikelser snabbare än vad en människa skulle ha gjort, samt att AI bidrar till att spara tid i rapportförberedelser. Detta visar att AI redan har börjat påverka hur redovisningssystemen fungerar i praktiken.

Samtidigt skiljer sig AI-användningen mellan olika företag. Vissa har kommit längre i utvecklingen, medan andra fortfarande är i ett tidigt skede. Denna variation hänger ofta ihop med vilken teknisk infrastruktur som finns, hur mycket resurser som läggs på digital utveckling och hur öppna medarbetare och ledning är för att testa ny teknik. Det här bekräftas av (Tandiono 2023), som betonar att teknikanvändning påverkas av både tekniska och organisatoriska faktorer.

Respondenterna lyfter också att AI ofta verkar i bakgrunden. Systemen gör jobbet automatiskt utan att man aktivt styr det, vilket gör att många inte alltid reflekterar över exakt vad AI bidrar med. Detta synsätt stöds av (Odonkor m.fl. 2024), som beskriver att AI i många fall fungerar som ett dolt stöd i systemen, det underlättar flödet utan att direkt ersätta personalens arbete.

Empirin visar att AI används som ett stöd i ekonomisystemen för att effektivisera vissa moment. Användningen varierar mellan företag beroende på tekniska förutsättningar och ledningens inställning. AI fungerar ofta i bakgrunden, vilket gör att påverkan inte alltid är synlig för användaren, detta bekräftas av både empirin och tidigare forskning. Detta pekar på att tekniken fortfarande befinner sig i en inledande fas där fokus ligger på att förbättra befintliga processer snarare än att förändra arbetets innehåll. Hur detta i sin tur påverkar redovisningsekonomens vardag och roll behandlas vidare i nästa del.

5.2 Repetitiva arbetsuppgifter

Analysen visar att AI i hög grad har börjat ta över de repetitiva och rutinmässiga uppgifter som länge utgjort en kärna i redovisningsekonomers arbete. Respondenterna beskriver hur moment som kontering, löpande bokföring och enklare avstämningar nu till stor del sker automatiskt genom AI-integrerade system. Empirin förklarar att vissa arbetsmoment som tidigare var rutinmässiga sker idag i bakgrunden tack vare AI, och att det blir färre fel i rapporterna när AI är inkopplat i processen. Dessa förändringar tyder på att arbetsflödena effektiviserats och att den mänskliga rollen i rutinmoment blivit mer övervakande än operativ.

Detta ligger i linje med forskningen, där AI beskrivs som särskilt effektiv i hanteringen av standardiserade uppgifter med hög frekvens och låg komplexitet (Chukwudi m.fl., 2018; Azman m.fl., 2021). Genom att reducera det manuella arbetet minskar risken för fel, samtidigt som tiden kan omfördelas till andra delar av processen. (Bin-Nashwan m.fl. 2025) betonar att AI:s potential att förbättra redovisningskvalitet och minska informationsasymmetrier är särskilt tydlig i just dessa repetitiva moment.

Att dessa uppgifter försvinner innebär dock inte att de blir oviktiga snarare förändras redovisningsekonomens roll i förhållande till dem. I stället för att själv utföra arbetet handlar det allt mer om att säkerställa att systemen fungerar korrekt, tolka resultat och agera som en kvalitetskontroll. Detta skifte kräver i sig en annan typ av kompetens, där förståelse för teknik och system blir centralt även i hanteringen av enklare arbetsuppgifter (Tandiono, 2023).

Från tidigare forskning av University of Oxford sägs det att redovisningsekonomer har en 95 procentlig risk att förlora sina jobb, samt att enligt (Abdullah och Almaqtari 2024) kommer den tekniska utvecklingen av AI få jobb att försvinna samt att nya roller och kompetensbehov uppstår. Vi tolkar att AI:s automatisering av repetitiva uppgifter inte bara förändrar vad redovisningsekonomer gör, utan även hur de förhåller sig till arbetsflöden och kvalitetssäkring. Det uppstår en ny yrkesmässig position där tekniken tar över rutinen, medan människan fokuserar på övervakning, tolkning och felhantering något som också skapar utrymme för mer avancerade och värdeskapande uppgifter. Detta visar att AI inte kommer få 95 procent av redovisningsekonomer att förlora sina jobb utan kommer underlätta deras vardagliga arbete genom att redovisningsekonomerna kan fokusera på annat, vilket behandlas vidare i nästa avsnitt.

5.3 Komplexa arbetsuppgifter

När AI tar över de enklare och mer repetitiva delarna av redovisningsarbetet, förändras förutsättningarna för de mer komplexa uppgifterna. Det är tydligt att AI kan effektivisera förberedande steg som datainsamling, avvikelseanalys eller rapportutkast, men empirin visar samtidigt att dessa arbetsmoment fortfarande kräver professionell tolkning, omdöme och kontextförståelse. Detta innebär att AI:s närvaro inte automatiskt förenklar yrket i vissa fall höjs snarare kraven på redovisningsekonomens förmåga att sätta tekniska underlag i ett affärsmässigt sammanhang.

Samtliga respondenter bekräftar att AI i dagsläget fungerar främst som ett komplement vid komplexa arbetsmoment, inte som en ersättare. Empirin beskriver hur AI används för att analysera stora datamängder, men att det alltid krävs en manuell granskning innan något beslutsunderlag tas vidare. Detta bekräftar det som (Tandiono 2023) benämner som "kombinationskompetens" förmågan att förena tekniskt stöd med mänsklig bedömning. Det krävs inte bara verktygskunskap, utan även kritiskt tänkande, affärslogik och förståelse för kundens specifika behov.
Flera respondenter uttrycker även att det är just dessa kvalificerade uppgifter, exempelvis att tolka avvikelser, ge rådgivning eller arbeta med svårbedömda transaktioner som bör förbli ekonomens ansvar. Empirin visar att komplexa uppgifter som kräver erfarenhetsbaserad bedömning bör hanteras av människor, och att AI främst ska användas som beslutsstöd. Det finns en gemensam övertygelse om att AI kan bidra med snabbhet, struktur och bättre underlag, men att slutbedömningen fortfarande måste ske med professionell erfarenhet i bakgrunden, särskilt när det gäller tolkningar med ekonomiska eller juridiska konsekvenser.
Vår tolkning är att AI snarare omformar de komplexa arbetsuppgifternas natur än ersätter dem. I stället för att arbeta med hela processen från grunden, används AI som en förberedande motor, där redovisningsekonomer tar vid i tolknings- och presentationsfasen. Detta är något som (Odonker m.fl 2024) håller med om där det sägs att AI fungerar som ett dold system som underlättar processerna snarare än att ersätta dem helt. Empirin beskriver exempelvis hur AI ofta ger en grund att bygga vidare på, vilket gör att arbetet kan gå snabbare, men samtidigt ställer högre krav på hennes förmåga att analysera och anpassa. Detta ligger i linje med (Rautiainen m.fl. 2024), som menar att yrkesrollen blir alltmer strategisk och integrerad i organisationens beslutsfattande.
Det finns dock även viss oro. Empirin påpekar att AI kan ge en falsk trygghet om man litar för mycket på tekniken finns en risk att den mänskliga analysen försvagas. Detta riskmoment bekräftas av (Ajayi-Nifise m.fl. 2024), som lyfter att AI måste användas med försiktighet i känsliga beslutsprocesser. Vi ser här ett viktigt etiskt ansvar, det handlar inte enbart om vad AI kan göra, utan om hur det används och av vem. Det krävs en ständig balans mellan automatisering och mänsklig kontroll.
Sammanfattningsvis visar analysen att AI kan effektivisera flera steg i hanteringen av komplexa uppgifter, men att redovisningsekonomens roll blir ännu viktigare i takt med att tekniken utvecklas. Det mänskliga omdömet, förmågan att tolka sammanhang och kommunicera resultat, kan inte automatiseras åtminstone inte i dagsläget. Därför behövs kontinuerlig kompetensutveckling och ett medvetet ledarskap som säkerställer att tekniken används för att förstärka inte försvaga ekonomens strategiska funktion i organisationen (van Slooten m.fl., 2024; Bin-Nashwan m.fl., 2025).

5.4 Yrkesrollens förändring

I takt med att AI utvecklas och blir en självklar del av redovisningsarbetet förändras även förväntningarna på vad det innebär att vara redovisningsekonom. Rollen är inte längre begränsad till att kontrollera siffror och följa regelverk den utvecklas i riktning mot att omfatta

affärsförståelse, teknisk kompetens och kommunikativa färdigheter. Istället för att endast beskriva det som hänt, förväntas redovisningsekonomer nu bidra till att analysera det som sker och ge insikter om framtiden. Denna förskjutning stämmer väl överens med hur (Odonkor m.fl. 2024) och (Tiron-Tudor m.fl. 2025) beskriver AI:s påverkan på yrkesidentiteten inom redovisning.
Respondenternas erfarenheter visar att denna förändring inte enbart är teoretisk, den upplevs i vardagen. Ekonomerna berättar om hur de gått från manuella uppgifter till mer strategiska och analytiska uppgifter. Vi tolkar detta som ett tydligt exempel på det som (Duong 2024) kallar hybridrollen som även bekräftas av (Kroon m.fl 2021) där tekniskt kunnande, datatolkning och affärsstrategiskt tänkande kombineras. Det räcker inte längre att vara "bra på siffror" nu krävs det också att ekonomer kan förklara komplexa samband för chefer, kunder och kollegor utan ekonomisk bakgrund.
Samtidigt innebär denna förändring inte bara möjligheter. Flera respondenter uttrycker att det är en utmaning att hinna med utvecklingen. Förväntningarna har ökat, både från arbetsgivare och kunder. Här anser vi att det finns en risk för att yrket blir mer krävande än tidigare, med större press på ständig inlärning. Det är också en rättvisefråga yngre ekonomer kan ha med sig digital kompetens från start, medan äldre behöver tid och stöd för att ställa om. Detta bekräftas i forskningen, där (Tandiono 2023) och (Tiron-Tudor m.fl. 2025) lyfter kompetensglappet som ett växande problem mellan utbildning och arbetsliv.
Vi menar att framtidens redovisningsekonom behöver tänka bredare än tidigare, både om sin roll och sin kompetens. Tekniken kommer fortsätta utvecklas, vilket betyder att det inte räcker att lära sig ett nytt system då och då. Istället krävs en mental omställning att vara nyfiken, anpassningsbar och beredd att anta nya roller. AI ersätter inte ekonomens värde men det omformar hur detta värde skapas. Därför tror vi att de som lyckas bäst är de som ser tekniken som ett verktyg att utvecklas med, snarare än en utmaning att försvara sig mot. (Rautiainen m.fl 2024) håller med och säger att redovisningsyrket framtid kräver mer än bara teknisk kunskap, det handlar om en strategisk roll i beslutsfattande och organisationsutveckling, vilket visar vikten av förändringskompetens och anpassningsförmåga.
Vi tolkar förändringen som ett steg mot ökad strategisk betydelse. När AI tar över de förutsägbara arbetsmomenten, får ekonomer mer utrymme att bidra med analys, tolkning och rådgivning vilket i sin tur ökar deras synlighet och påverkan inom organisationen. (Bin-Nashwan m.fl. 2025) och (Dhamija & Bag 2020) visar att detta skifte stärker ekonomens roll som nyckelperson i beslutsfattandet, snarare än att försvaga den. Det är en utveckling som ställer högre krav, men som också erbjuder större möjligheter för dem som är redo att omfamna den nya yrkesrollen.

5.5 Anpassningsförmåga kring AI

En tydlig slutsats i både teori och empiri är att redovisningsekonomens förmåga att anpassa sig till AI-utvecklingen är avgörande för hur väl tekniken kan integreras i yrket. Det handlar inte enbart

om att lära sig nya verktyg, utan om att hantera osäkerhet, förändrade roller och nya krav på ansvar. Denna anpassningsförmåga formas i ett komplext samspel mellan individens inställning, tidigare erfarenheter och det organisatoriska stödet som finns tillgängligt.

Vår tolkning är att anpassningsförmågan inte ska förstås som ett fast personlighetsdrag, utan som något som växer fram i praktiken. Flera respondenter vittnar om att de med tiden lärt sig uppskatta AI, även om de initialt var skeptiska. Detta visar att inställningen till förändring ofta hänger ihop med tillgången till utbildning, trygghet och tydliga förväntningar något som även (Pacolli 2022) lyfter som en nyckel till framgångsrik förändringsledning. Det är alltså inte tekniken i sig som väcker motstånd, utan otydlig kommunikation och frånvaro av vägledning.

Vi ser också att rollambiguitet är ett återkommande tema. När AI tar över traditionella kontrolluppgifter, blir det ofta oklart vad ekonomens nya kärnuppgift egentligen är. Detta skapar osäkerhet särskilt bland dem som byggt sin professionella identitet kring noggrannhet och regelstyrdhet. Enligt (Van Slooten m.fl. 2024) uppstår denna osäkerhet när arbetsinnehållet förändras snabbare än organisationens förmåga att definiera nya roller och förväntningar. Det bekräftas av respondenterna, som uttrycker behov av tydligare struktur och bättre stöd under teknikskiften.

Samtidigt visar empirin att anpassning till AI också är möjlig och ofta positiv när rätt förutsättningar finns. Ekonomer med tillgång till utbildning, tid för inlärning och en kultur som tillåter misstag uttrycker att AI inte bara underlättar arbetet, utan också väcker nyfikenhet. Empirin visar att man inte behöver vara expert, men måste våga klicka runt och testa, vilket tyder på att inställningen till teknik ofta väger tyngre än tidigare tekniska kunskaper. Detta stöds av (Ghasemi m.fl 2011), som betonar att kontinuerligt lärande är viktigare än statisk kompetens vid teknisk förändring.

Vi anser att ekonomer som möter AI med ödmjukhet, nyfikenhet och vilja att utvecklas har större chans att uppleva förändringen som en möjlighet snarare än ett hot. Men det förutsätter att organisationen skapar strukturer där det är tillåtet att inte kunna allt från början. Empirin uttrycker detta tydligt och säger att när man vet att man inte förväntas kunna allt från början, då vågar man försöka. Denna trygghet är något vi menar måste byggas in i både ledarskap, utbildningsinsatser och tekniska förändringsprojekt.

Samtidigt finns också nya frågor att ta ställning till inte minst kring ansvar och etik. Enligt (Kokina m.fl. 2025) räcker det inte att anpassa sig till nya verktyg på ytan; det krävs också att redovisningsekonomer förstår sitt ansvar i frågor som datakvalitet, AI-tolkningar och informationssäkerhet. Vi tolkar detta som att anpassningsförmåga i AI-eran inte bara handlar om att förstå tekniken, utan också om att ta ansvar för dess konsekvenser något som kräver både teknisk och etisk mognad.

Anpassningsförmåga framstår som en nyckelfaktor för framtidens redovisningsekonom. Men denna förmåga uppstår inte i ett vakuum den formas i samspelet mellan individens attityd och organisationens förmåga att leda förändring. För att lyckas behöver arbetsgivare därför satsa inte bara på teknik, utan också på människor: deras lärande, trygghet och delaktighet i processen. Detta är därför anpassningsförmåga enligt oss är väldigt viktigt och bör ses igenom noggrant av organisationerna för att AI ska lyckas inom arbetet.

5.6 Generationspåverkan

Analysen visar tydligt att inställningen till AI inom redovisningsyrket påverkas av generationsskillnader, inte bara i form av faktisk ålder, utan också genom olika sätt att förhålla sig till teknik, förändring och lärande. Detta kan förstås utifrån teorin om digitala infödda och digitala invandrare, där (Prensky 2001) urskiljer en generationsmässig klyfta mellan dem som vuxit upp med digital teknik och dem som tillägnat sig den senare i livet. Våra intervjuer bekräftar att denna uppdelning fortfarande är relevant i praktiken.

De yngre respondenterna beskriver AI som något naturligt, lättillgängligt och till stor del självklart i arbetet. Empirin visar att redovisningsekonomer är vana vid att använda digitala verktyg och inte upplever någon rädsla inför ny teknik. Denna trygghet i det digitala stämmer väl överens med vad (Kesharwani 2020) och (Han och Lai 2025) kallar teknisk självtillit en inre tilltro till sin förmåga att förstå och bemästra digitala system. Det gör att yngre ekonomer tenderar att snabbt testa nya verktyg och integrera dem i vardagen utan större motstånd.

Samtidigt ser vi att äldre ekonomer inte nödvändigtvis är negativt inställda snarare är det tempo och förväntningar som kan skapa osäkerhet. Empirin visar att ekonomerna har varit med om många förändringar men att AI är nog den största och att det kräver mer tid och stöd för att känna sig bekväm. Det är ett mönster som också återfinns i (Wang m.fl. 2019), där digitala invandrare ofta har mer strukturerade arbetsvanor och ett större behov av tydlighet vid teknisk omställning.

Vår tolkning utifrån den empiriska datan är att generationstillhörighet inte bara påverkar teknikanvändning den formar också olika sätt att lära, kommunicera och värdera arbetets innehåll. Medan yngre ekonomer ibland riskerar att förlita sig för mycket på teknikens snabbhet och resultat (Wang m.fl., 2019), kan äldre medarbetare bidra med större tålamod och noggrannhet i komplexa bedömningar. Det innebär att båda grupperna bär på unika styrkor men också på olika risker.

Det framgår tydligt att dessa skillnader kan skapa spänningar, men även möjligheter. Empirin beskriver till exempel hur yngre ofta får ansvaret att införa nya verktyg, medan äldre ibland behöver mer tid att förstå värdet. Samtidigt uttrycker flera respondenter vikten av ömsesidigt lärande. Detta visar på potentialen i att aktivt arbeta med generationsövergripande samarbeten där teknikvana och erfarenhet kombineras, snarare än ställs mot varandra. Vi menar att det är just denna dialog som kan minska motstånd, stärka implementering och höja kvaliteten i arbetet med AI.

Forskningen stödjer detta synsätt. Enligt (Wang m.fl. 2019) bör organisationer inte enbart segmentera efter ålder, utan förstå teknisk anpassning som ett resultat av kultur, ledarskap och individuell förmåga. Vi anser därför att generationstillhörighet inte ska ses som ett hinder, utan som en variabel att förstå och ta hänsyn till i förändringsarbetet.

Avslutningsvis visar vår analys att den generation man tillhör påverkar både hur man närmar sig AI och hur man använder det i praktiken. Men det är inte ålder i sig som är avgörande utan viljan att lära, förmågan att samarbeta och arbetsgivarens förmåga att skapa trygga ramar för utveckling.

Genom att främja samspel snarare än uppdelning kan organisationer använda generationsskillnader som en tillgång i den digitala omställningen.

5.7 Sammanfattande analys

Analysen visar att AI har etablerat sig som en förändringskraft med betydande påverkan på redovisningsekonomers vardag, arbetsinnehåll och professionella identitet. Genom att analysera empirin utifrån sex tematiska perspektiv har vi identifierat hur AI påverkar alltifrån praktiskt arbete och teknikanvändning till kompetenskrav, ansvarsfördelning och generationsdynamik. Vår slutsats är att AI inte enbart introducerar nya verktyg den utmanar själva grunden för vad det innebär att vara redovisningsekonom i ett digitalt samhälle.

I det inledande temat framkom att AI redan är djupt integrerat i redovisningssystemens infrastruktur ofta i form av automatiserade flöden för fakturahantering, avstämningar och rapportgenerering. Även om tekniken många gånger verkar i bakgrunden, bidrar den till ökad precision, struktur och snabbhet. Detta bekräftar forskning som visar att AI kan minska fel och stärka redovisningskvalitet (Bin-Nashwan m.fl., 2025; Chukwudi m.fl., 2018). Samtidigt är det tydligt att tekniken ännu inte fungerar självständigt den kräver mänsklig översyn, tolkning och etiskt ansvarstagande.

När det gäller de repetitiva arbetsuppgifterna är det enighet bland respondenterna om att AI främst fungerar som avlastning, inte ersättare. Systemen används för att effektivisera enkla och standardiserade moment, vilket frigör tid till mer kvalificerade insatser. Det råder också en sund försiktighet hos flera respondenter inte av rädsla för tekniken, utan av respekt för dess begränsningar. Att AI ses som ett verktyg snarare än ett hot skapar förutsättningar för trygg och gradvis implementering.

För de mer komplexa arbetsuppgifterna har AI främst rollen som ett stöd i förberedande moment. Respondenterna betonar att även om tekniken kan strukturera data och identifiera avvikelser, så krävs det mänsklig analys för att tolka, kommunicera och besluta. Den ökade teknikintegrationen höjer därmed kraven på både kompetens och ansvar. Vi tolkar detta som en förskjutning i yrkesrollen från transaktionell till strategisk där redovisningsekonomer alltmer förväntas bidra till verksamhetsstyrning och affärsanalys (Rautiainen m.fl., 2024; Van Slooten m.fl., 2024).

Denna rollförändring innebär också ett kompetensskifte. Flera respondenter vittnar om ökade krav på datatolkning, kommunikation och helhetsperspektiv. Det räcker inte längre med god bokföringskunskap det krävs så kallad “kombinationskompetens” (Tandiono, 2023), där teknisk förståelse kombineras med affärslogik och relationsförmåga. AI ger möjligheten att utvecklas bortom traditionella rutiner, men ställer samtidigt högre krav på individens anpassning och organisationens stöd.

Just anpassningsförmåga framstår som en avgörande faktor. Analysen visar att framgångsrik AI-integration inte främst beror på teknisk skicklighet, utan på viljan att lära och förmågan att hantera

osäkerhet. De respondenter som upplever AI som positivt, beskriver ofta en kultur där det är tillåtet att testa, misslyckas och utvecklas. Samtidigt ser vi att bristande ledarskap, otydliga förväntningar och rollambiguitet kan skapa motstånd något som tidigare forskning bekräftar som en vanlig orsak till misslyckade utveckling. (Pacolli, 2022; van Slooten m.fl., 2024).

Slutligen är generationspåverkan ett viktigt analytiskt tema. Yngre ekonomer visar större teknikvana och självtillit, medan äldre ofta efterfrågar mer struktur och tid. Det är dock inte åldern i sig som avgör utan inställningen till förändring, tidigare erfarenheter och tillgång till stöd. Genom att förstå och värdera olika generationers styrkor snarare än att se dem som hinder kan organisationer skapa en lärandekultur där både innovation och trygghet främjas (Wang m.fl, 2019; Kesharwani, 2020).

Sammanfattningsvis visar vår analys att AI varken är en neutral teknik eller en universallösning, det är en pågående förändringsfaktor som kräver både mänsklig inblandning, organisatorisk strategi och kontinuerlig kompetensutveckling. Den redovisningsekonom som är villig att anpassa sig, lära nytt och omdefiniera sin roll i relation till tekniken har stora möjligheter att utvecklas i takt med AI, redovisningsekonomerna behöver inte vara oroliga för att AI ska ta över 95 procent av jobben tack vare genomförandet av vår analys. Detta eftersom att AI tar över de repetitiva arbetsuppgifterna som sker, dock måste ekonomerna fortfarande övervaka och åtgärda felhanteringerna som sker. Den modell vi använt har fungerat som ett verktyg för att strukturera denna förståelse, och visar att framtidens redovisning formas i samspelet mellan människa, teknik och organisation.

6. Slutsats

Syftet med denna studie har varit att öka kunskapen om hur redovisningsekonomers yrkesroll påverkas av artificiell intelligens (AI) samt att undersöka vilka förändringar som förväntas i framtiden. Två forskningsfrågor har varit vägledande för uppsatsen:

1. *Vad för påverkan har AI på redovisningsekonomers yrkesroll?*
2. *Vad för generationspåverkan finns det i framtiden inom yrket?*

Studien bygger på intervjuer med fyra redovisningsekonomer i olika åldrar och med varierande erfarenhet. Urvalet har skett strategiskt för att fånga olika perspektiv och skapa en bredare förståelse för AI:s påverkan. Analysen har genomförts utifrån fem teman: repetitiva arbetsuppgifter, komplexa arbetsuppgifter, yrkesrollens förändring, anpassningsförmåga och generationspåverkan.

6.1 Studiens slutsats

AI har redan börjat påverka redovisningsekonomers yrkesroll genom att automatisera enklare och repetitiva arbetsmoment som datainmatning, avstämningar och dokumenthantering. Respondenterna beskriver att detta frigör tid och resurser för mer kvalificerade uppgifter som analys, rådgivning och kunddialoger. Den tekniska utvecklingen ses i första hand som ett komplement snarare än ett hot. Ekonomerna betonar att AI möjliggör mer insiktsbaserat arbete, men att det fortfarande krävs mänsklig kontroll, särskilt vid bedömningar och beslutsfattande som rör mer komplexa ärenden.

Yrkesrollen förändras i takt med denna utveckling. Det som tidigare var en mer administrativ och uppgiftsbaserad roll är i dag alltmer inriktad mot att vara rådgivare och analysstöd i organisationen. Detta skifte ställer högre krav på digital kompetens, kommunikationsförmåga och strategiskt tänkande. Respondenterna ser också en tydlig ökning av förväntningarna från både arbetsgivare och kunder, redovisningsekonomer ska inte längre enbart rapportera siffror utan tolka dem och bidra till beslutsfattande på en högre nivå.

Generationsskillnader kommer sannolikt att fortsätta påverka redovisningsyrkets utveckling i takt med den tekniska transformationen. Vår slutsats är att framtidens redovisningsekonomer kommer att behöva förhålla sig till teknik på ett mer medvetet och strategiskt sätt, där viljan att lära och anpassa sig blir avgörande snarare än den faktiska åldern. Analysen visar att yngre ekonomer, ofta digitala infödda, tenderar att omfamna AI som ett naturligt och användbart verktyg. Flera av de yngre respondenterna beskriver teknikanvändning som en självklar del av deras arbetssätt, och upplever sällan oro inför nya system. Det finns ett nyfiket och pragmatiskt synsätt där man testar sig fram, vilket skapar en snabbare anpassning.

Äldre redovisningsekonomer uttrycker däremot en mer försiktig hållning. Även om de inte är negativa till tekniken i sig, framkommer det att tempot och förändringarna kan upplevas stressande. De efterfrågar ofta mer tid, stöd och tydlighet för att känna sig trygga i nya digitala miljöer. Samtidigt visar empirin att många äldre ändå är positiva till lärande och engagerade i att följa med i utvecklingen, särskilt om rätt förutsättningar ges.

Det visas också att det finns en tydlig potential i samarbete mellan generationer. Yngre ekonomer får ofta ta ansvar för att introducera nya verktyg, medan äldre kollegor bidrar med erfarenhet och förmåga att bedöma teknikens begränsningar. Det tyder på att en välfungerande kunskapsöverföring över generationsgränser kan vara en nyckelfaktor för framgångsrik AI-integrering.

Med tanke på den snabba teknikutvecklingen är det också troligt att kommande generationer av redovisningsekonomer kommer att vara ännu mer tekniskt skickliga än dagens unga ekonomer. Deras uppväxt med avancerade AI-system kan leda till en ännu djupare förståelse och integrering av teknik i yrket. Därför är generationspåverkan en central aspekt att förstå, den påverkar inte bara hur tekniken används i dag, utan även hur framtidens arbetskraft kommer att formas.

Sammanfattningsvis visar studien att AI redan idag påverkar redovisningsekonomers arbetsuppgifter, men att den största förändringen ligger i hur yrkesrollen successivt förflyttas mot mer kvalificerade, teknikorienterade och strategiska funktioner. Hur väl redovisningsekonomer kan anpassa sig till denna utveckling beror dock delvis på generationsskillnader, yngre ekonomer anpassar sig snabbare tack vare sin digitala uppväxt medan äldre ofta behöver mer stöd för att känna sig trygga med ny teknik. Därför blir generationspåverkan en viktig aspekt för att förstå, inte bara dagens förändringar, utan även för att förbereda inför framtiden

6.2 Studiens begränsningar

Denna studie har vissa begränsningar som är viktiga att beakta vid tolkning av resultaten. På grund av den begränsade tidsramen omfattade urvalet endast fyra redovisningsekonomer. Detta antal valdes för att möjliggöra en grundlig genomförandeprocess med intervjuer, transkribering samt en temabaserad analys som genomförts för att identifiera mönster i intervjuerna. Även om svaren från deltagarna visade återkommande tendenser och liknande reflektioner, vilket tyder på att tillräcklig information samlats in för att uppfylla studiens syfte, innebär det begränsade urvalet att resultaten inte är fullt generaliserbara till alla redovisningsekonomer. Urvalet har dock varit strategiskt

varierat vad gäller kön, ålder och erfarenhet, vilket ger en bredare förståelse för hur AI påverkar redovisningsekonomers arbetsvardag ur olika perspektiv.

Vidare är studien geografiskt avgränsad till Sverige. Det innebär att de slutsatser som dras i denna uppsats i första hand gäller inom Sverige. I andra länder kan skillnader i lagstiftning, teknologisk utveckling, digital infrastruktur och arbetskultur påverka hur AI implementeras och upplevs för redovisningsekonomer. Detta innebär att studiens resultat är svåra att överföra till ett internationellt sammanhang.

6.3 Förslag till vidare arbete

Studien har bidragit med ökad förståelse för AI påverkan på redovisningsekonomers yrkesroll samt hur framtiden ser ut för yrket. Möjligheten återstår för att fortsätta undersöka hur deras arbetsuppgifter tas över av AI och hur anpassningen ser ut kring teknikutvecklingen. Vår studie byggs på en kvalitativ forskningmetod med endast 4 olika redovisingsekonomer. Man kan genomföra en kvantitativ forskningsmetod med fler respondenter i flera olika åldrar samt arbetserfarenhet och bedöma i vilken utsträckning resultaten är generaliserbara till en större population.
Ett annat intressant perspektiv för framtida forskning är att undersöka hur företagskunder uppfattar att redovisningsekonomer använder sig av AI. Det kan exempelvis handla om att kartlägga om kunder föredrar att arbetsuppgifter utförs av människor snarare än av tekniska system. Vidare kan det vara relevant att undersöka om kunder upplever AI som ett hot, särskilt med tanke på att teknologin kan hantera känslig och konfidentiell information. Detta perspektiv kan kopplas till vår studie, då företagskundernas inställning till AI kan ha en direkt inverkan på redovisningsekonomens yrkesroll. Om kunderna föredrar mänsklig hantering av data kan AI få en mer begränsad påverkan, medan en högre acceptans för teknologin kan leda till att yrkesrollen förändras i grunden
Ett tredje intressant perspektiv hade varit framtida forskning av att studera hur användningen av AI inom redovisning påverkar revisionsprocessen. Exempelvis skulle det vara relevant att undersöka om och hur revisionens innehåll och tillvägagångssätt förändras beroende på om redovisningen har upprättats av en mänsklig redovisningsekonom eller av ett AI-baserat system.

Referenslista

Abdullah, A. A. H., & Almaqtari, F. A. (2024). *The impact of artificial intelligence and Industry 4.0 on transforming accounting and auditing practices.* Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity, 10(1), Article 100218. https://doi.org/10.1016/j.joitmc.2024.100218

Ajayi-Nifise, A., Odeyemi, O., Falaiye, T., & Nwankwo, E. (2024). *The future of accounting: Predictions on automation and AI integration.* International Journal of Science and Research Archive, 11(1). https://doi.org/10.30574/ijsra.2024.11.1.0275

Ajayi-Nifise, R., Dlamini, W., & Adeyemi, A. (2024). *AI in Accounting: A Value-Focused Thinking Study.* World Journal of Advanced Research and Reviews.

Barna, L.-E.-L., & Hurducaci, C.-C. (2024). *The impact of using artificial intelligence and ERP systems in the work of accounting professionals and auditors.* Annals of the University of Oradea, Economic Sciences, 33(1), 246–258. https://doi.org/10.47535/1991AUOES33(1)028

Bavaresco, R. S., Nesi, L. C., Barbosa, J. L. V., Antunes, R. S., Righi, R. R., da Costa, C. A., et al. (2023). *Machine learning-based automation of accounting services: An exploratory case study.* International Journal of Accounting Information Systems, 49, 100618. https://doi.org/10.1016/j.accinf.2023.100618

Bin-Nashwan, S. A., Li, J. Z., Jiang, H. C., Bajary, A. R., & Ma'aji, M. M. (2025). *Does AI adoption redefine financial reporting accuracy, auditing efficiency, and information asymmetry?* Computers in Human Behavior Reports, 17, 100572. https://doi.org/10.1016/j.chbr.2024.100572

Braun, V., & Clarke, V. (2006). *Using thematic analysis in psychology.* Qualitative Research in Psychology, 3(2), 77–101. https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa

Bryman, A., & Bell, E. (2017). *Företagsekonomiska forskningsmetoder* (3:e uppl.). Liber.

Christensen, C. (1992). *Exploring the limits of the technology S-curve. Part I: Component technologies.* Production and Operations Management.

Chukwudi, L. O., Echefu, S. C., Ugwuanyi, U. B., & Chukwuani, N. V. (2018). *Effect of Artificial Intelligence on the Performance of Accounting Operations among Accounting Firms in South East Nigeria.* Asian Journal of Economics, Business and Accounting, 7(2), 1–11. https://doi.org/10.9734/AJEBA/2018/41641

Dhamija, P., & Bag, S. (2020). *Role of artificial intelligence in transforming the future of accounting.* Journal of Management Science, 2(4), 65–78. https://www.researchgate.net/publication/339765903

Dobrev, D. (2005). *Formal definition of AI.* https://arxiv.org/abs/1209.4838

Dongre, N., Pandey, A., & O. P. (2024). *Artificial intelligence in accounting: Opportunities & challenges.* https://www.researchgate.net/publication/378696831

Eriksson, L. T. (2018). *Kritiskt tänkande* (3:e uppl.). Liber.

Ghasemi, M., Shafeiepour, V., Aslani, M., & Barvayeh, E. (2011). *The impact of information technology (IT) on modern accounting systems.* Procedia - Social and Behavioral Sciences, 28, 112–116. https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.11.023

Han, J. H., & Lai, P.-L. (2025). *The power of digital nativeness: Exploring how millennials mitigate psychic distance in cross-border electronic commerce.* Technology in Society, 82, 102917. https://doi.org/10.1016/j.techsoc.2025.102917

Hussin, N. A. K. M., Bukhari, N. A. N. M., Hashim, N. H. A., Bahari, S. N. A. S., & Ali, M. M. (2024). *The impact of artificial intelligence on accounting profession: A concept paper.* Business Management and Strategy, 15(1), 34–48. https://doi.org/10.5296/bms.v15i1.21620

Kaplan, A. M., & Haenlein, M. (2018). *Siri, Siri in my hand, who's the fairest in the land? On the interpretations, illustrations, and*

implications of artificial intelligence. Business Horizons.

Kesharwani, A. (2020). *Do (how) digital natives differ from digital immigrants in their intention to use ICT?* International Journal of Emerging Markets, 15(6), 1109–1129. https://doi.org/10.1108/IJOEM-06-2019-0452

Kokina, J., Blanchette, S., Davenport, T. H., & Pachamanova, D. (2025). *Challenges and opportunities for artificial intelligence in auditing: Evidence from the field.* International Journal of Accounting Information Systems, 56, 100734. https://doi.org/10.1016/j.accinf.2025.100734

McKeown, N., & Durkin, M. (2017). *Digital transformation: A value-focused thinking approach.* The Journal of Strategic and International Studies.

Norén, A. (2024). *AI kommer inte ta ditt jobb – men någon som använder AI kommer göra det.* SVT Nyheter. https://www.svt.se

Odoh, C. I., Okoye, E. I., & Ezejiofor, R. A. (2018). *Effect of artificial intelligence on the performance of accounting operations among accounting firms in South East Nigeria.* Asian Journal of Economics, Business and Accounting, 7(2), 1–11. https://doi.org/10.9734/AJEBA/2018/43223

Odonkor, B., Kaggwa, S., Uwaoma, P. U., Hassan, A. O., & Farayola, O. A. (2024). *The impact of AI on accounting practices: A review: Exploring how artificial intelligence is transforming traditional accounting methods and financial reporting.* World Journal of Advanced Research and Reviews, 21(1), 172–188. https://doi.org/10.30574/wjarr.2024.21.1.2721

Olsson, H., & Sörensen, S. (2021). *Forskningsprocessen: Kvalitativa och kvantitativa perspektiv* (4:e uppl.). Liber.

Pacolli, M. (2022). *Importance of change management in digital transformation sustainability.* IFAC PapersOnLine, 55(39), 276–280. https://doi.org/10.1016/j.ifacol.2022.12.034

Patel, R., & Davidson, B. (2019). *Forskningsmetodikens grunder: Att planera, genomföra och rapportera en undersökning* (5:e uppl.). Studentlitteratur.

Perdana, A., Intezari, A., & Gharleghi, B. (2023). *Reframing the accounting profession: Developing an agenda for meaningful accounting work.* Critical Perspectives on Accounting, 90, 102467. https://doi.org/10.1016/j.cpa.2023.102467

Prensky, M. (2001). *Digital natives, digital immigrants.* On the Horizon, 9(5), 1–6. https://www.marcprensky.com/writing/Prensky%20-%20Digital%20Natives,%20Digital%20Immigrants%20-%20Part1.pdf

Raisch, S., & Krakowski, S. (2021). *Artificial Intelligence and Management: The Automation-Augmentation Paradox.* Academy of Management Review, 46(1), 192–210.

Rawashdeh, R. (2023). *The impact of artificial intelligence on the accounting profession: Challenges and opportunities.* International Journal of Accounting and Financial Reporting.

Rautiainen, A., Scapens, R. W., Järvenpää, M., Auvinen, T., & Sajasalo, P. (2024). *Accounting professionals as institutional agents: An agentic perspective on the transformation of professional roles in accounting.* Journal of Accounting and Organizational Change. https://doi.org/10.1016/j.jaccorgchange.2024.100498

Russell, S. J., & Norvig, P. (2010). *Artificial intelligence: A modern approach* (3rd ed.). Prentice Hall.

Saunders, M., Lewis, P., & Thornhill, A. (2009). *Research methods for business students* (5th ed.). Pearson Education.

Säfsten, K., & Gustavsson, M. (2023). *Forskningsmetodik 2.0: för ingenjörer och andra problemlösare* (2:a uppl.). Studentlitteratur.

Shabbir, J., & Anwer, T. (2015). *Artificial intelligence and its role in near future.* Journal of LaTeX Class Files. https://arxiv.org/abs/1804.01396

Sjöström, T. (2015). *Digital utveckling och redovisningsbranschens förändring.*

Skough, B. (2016). *Digitaliseringens påverkan på revisions- och redovisningsbranschen.* FAR. https://www.far.se

SSF – Stiftelsen för strategisk forskning. (2014). *Vartannat jobb automatiseras inom 20 år – Utmaningar för Sverige.* Stockholm: SSF.

Stancheva-Todorova, E. P. (2018). *How artificial intelligence is challenging the accounting profession.* Journal of International Scientific Publications: Economy & Business, 12, 126–132.

Tandiono, R. (2023). *The impact of artificial intelligence on accounting education: A review of literature.* E3S Web of Conferences, 426, 02016. https://doi.org/10.1051/e3sconf/202342602016

Tandiono, R. (2023). *The Impact of AI on Accounting Practices: A Review.* Available through: Elsevier database.

Tiron-Tudor, A., Labaditis (Cordos), A., & Deliu, D. (2025). *Future-ready digital skills in the AI era: Bridging market demands and student expectations in the accounting profession.* Technological Forecasting and Social Change, 215, 124105. https://doi.org/10.1016/j.techfore.2025.124105

Van Slooten, A. C. A., Dirks, P. M. G., & Firk, S. (2024). *Digitalization and management accountants' role conflict and ambiguity: A double-edged sword for the profession.* The British Accounting Review. https://doi.org/10.1016/j.bar.2024.101460

Vetenskapsrådet. (2017). *God forskningssed.* Stockholm: Vetenskapsrådet. https://www.vr.se/download/18.5639980c162791bbfe697882/1555332112063/God-forskningssed_VR_2017.pdf

Wang, H.-Y., Sigerson, L., & Cheng, C. (2019). *Digital nativity and information technology addiction: Age cohort versus individual difference approaches.* Computers in Human Behavior, 90, 1–9. https://doi.org/10.1016/j.chb.2018.08.031

Wang, Q. (2012). *The digital divide and its implication for the digital natives and immigrants.* Journal of Educational Technology Development and Exchange, 5(2), 9–12.

Zamain, N. S. A., & Subramanian, U. (2024). *The impact of artificial intelligence in the accounting profession.* Procedia Computer Science, 238, 849–856. https://doi.org/10.1016/j.procs.2024.06.102

Zhang, C., Zhu, W., Dai, J., Wu, Y., & Chen, X. (2023). *Ethical impact of artificial intelligence in managerial accounting.* International Journal of Accounting Information Systems, 49, 100619. https://doi.org/10.1016/j.accinf.2023.100619

Bilagor

Bilaga 1. Litteraturinsamling

För att identifiera relevanta vetenskapliga artiklar har systematiska sökningar genomförts i databaserna såsom ScienceDirect, Business Source Complete samt ResearchGate. För att förfina sökningarna användes olika sökstrategier, bland annat citationstecken för exakta frassökningar, exempelvis ”AI” och ”accountant”, i syfte att lokalisera material som behandlar sambandet mellan artificiell intelligens och redovisningsekonomers yrkesroll.

Urvalet av artiklar baserades primärt på om de var peer review-granskade, vilket säkerställer vetenskaplig kvalitet och trovärdighet. Samtidigt inkluderades även nypublicerade artiklar som ännu inte hunnit genomgå denna granskningsprocess, då dessa bedömdes innehålla betydelsefull och aktuell kunskap som är högst relevant för studiens syfte. För att uppnå ett historiskt djup i analysen har även äldre artiklar inkluderats, eftersom AI som teknologi har varit föremål för tillämpning inom redovisning i över två decennier.

Bedömningen av artiklarnas relevans genomfördes i flera steg. Inledningsvis analyserades titelns överensstämmelse med studiens syfte och forskningsfråga. Därefter granskades respektive artikels sammanfattning (abstract), vilket möjliggjorde en effektiv initial sortering. Artiklar vars innehåll visade stark koppling till studiens problemområde lästes därefter i sin helhet för att säkerställa att de var teoretiskt och empiriskt användbara.

Eftersom både AI och redovisningsekonomens yrkesroll är globala fenomen har vetenskapliga artiklar från internationella kontexter också inkluderats i analysen. Det har möjliggjort en bredare förståelse för ämnet och därmed stärkt studiens generaliserbarhet. Det är samtidigt viktigt att betona att det kan finnas ytterligare relevanta artiklar inom området som inte inkluderats i denna studie. Inom ramen för uppsatsens omfattning har dock en teoretisk referensrametablerats som anses ge en tillräcklig och grundläggande förståelse för AI:s påverkan på redovisningsekonomers yrkesroll.

Bilaga 2. Intervjuguide

Uppvärmningsfrågor

1. Vad gör du under vardagen
2. Hur känns det att jobba som redovisningsekonom
3. Tycker du om arbetet
4. Skulle du rekommendera jobbet för andra

Huvudfrågor

1. Vilka är dina huvudsakliga arbetsuppgifter?

2. Vad för system använder du när du ska utföra dina arbetsuppgifter och vad tycker du är bra med systemet?

3. Hur bra kunskap har du kring artificiell intelligens (AI) rent allmänt?

4. Vad är din inställning till AI inom redovisning?

5. Har du märkt att någon typ av AI används under dina arbetsuppgifter, om ja vad är det AI hjälper till med och hur väl fungerar det?

6. Vilka moment i ditt arbete tycker du är mest repetitiva?

7. Har du märkt om AI har påverkat just dessa moment? I så fall hur?

8. Upplever du att dessa uppgifter går snabbare, blir enklare eller mer korrekta med AI?

9. Hur påverkar det ditt arbete att AI tar över enklare uppgifter?

10. Tycker du att du behöver kontrollera resultaten som AI levererar? Varför?

11. Tror du AI kommer att påverka din roll 10 år framåt?

12. Vad tycker du om att AI fortsätter att växa och tar mer plats inom redovisning?

13. Känner du någon typ av hot när det kommer till AI i framtiden?

14. Tror du att AI kommer vara en komplement eller ersättare för redovisningsekonomer/konsulter i framtiden?

15. Har din yrkesroll förändrats sedan AI började användas? Hur i så fall?

16. Vilka arbetsuppgifter tror du AI kan sköta ensam i framtiden

17. Vilka arbetsuppgifter tror du AI inte kommer kunna utföra eller förbättra i framtiden?

18. Finns det motstånd kring användning av AI hos företagskunderna?

19. Hur har det varit för dig personligen att anpassa dig till AI och nya digitala verktyg?

20. Finns det något som gör det svårt att komma igång med AI?

21. Behöver du lära dig nya digitala färdigheter för att hänga med i utvecklingen?

22. Har du fått någon utbildning eller introduktion kring AI-system på din arbetsplats?

23. Tror du att inställningen till AI skiljer sig mellan olika generationer inom yrket?

24. Har du märkt skillnader i hur yngre och äldre kollegor använder AI?

25. Egna kommentarer som berör ämnet som du tycker är viktiga men inte tagits upp.

Bilaga 3 individuellt bidrag

Om författaren Bajram Ajra har jobbat mer än den andra författaren står det BA
Om författaren Aldin Mahmutovic har jobbar mer än den andra författaren står det AM
Om författarna Bajram Ajra och Aldin Mahmutovic har jobbat lika mycket står det BAAM

Inledning	Teori	Metod	Empiri	Analys	Slutsats
BAAM	BAAM	BAAM	BAAM	BAAM	BAAM

HÖGSKOLAN VÄST
Institutionen för ekonomi och IT
Avdelningen för företagsekonomi
461 86 TROLLHÄTTAN
Tel 0520-22 30 00
www.hv.se
Arbetsintegrerat Lärande